

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1260/1999,

annettu 21 päivänä kesäkuuta 1999,

rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 161 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin puoltavan lausunnon⁽²⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽³⁾,ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon⁽⁴⁾,

sekä katsoo, että

- (1) perustamissopimuksen 158 artiklassa määrätään taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lujittamiseksi, että yhteisö pyrkii vähentämään eri alueiden välisiä kehityseroja sekä muita heikommassa asemassa olevien alueiden tai saarien jälkeenjääneisyyttä, maaseutu mukaan luettuna; 159 artiklan mukaan tätä toimintaa tuetaan rakennerahastojen, Euroopan investointipankin ja muiden olemassa olevien rahoitusvälineiden kautta,
- (2) rakennerahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään sekä Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa 24 päivänä kesäkuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2052/88⁽⁵⁾, 19 artiklan mukaan neu-

voston edellytetään tarkastelevan mainittua asetusta uudelleen komission ehdotuksesta 31 päivään joulukuuta 1999 mennessä; yhteisön lainsäädännön avoimuuden lisäämiseksi olisi rakennerahastoja koskevat säännökset koottava yhteen asetukseen ja kumottava asetus (ETY) N:o 2052/88 sekä rakennerahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään sekä Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa annetun asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta 19 päivänä joulukuuta 1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4253/88⁽⁶⁾,

- (3) Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasikirjaan liitettyssä, tavoitetta 6 koskevista rakennerahastoihin liittyvistä erityismääräyksistä Ruotsissa ja Suomessa tehdyssä pöytäkirjassa N:o 6 olevan 5 artiklan mukaan pöytäkirjan määräyksiä tarkastellaan uudelleen vuoden 1999 loppuun mennessä samanaikaisesti asetuksen (ETY) N:o 2052/88 kanssa,
- (4) ensisijaisten tavoitteiden määrää olisi vähennettävä verrattuna asetuksen (ETY) N:o 2052/88 keskittämisen lisäämiseksi ja rakennerahastojen toimien yksinkertaistamiseksi; ensisijaisiksi tavoitteiksi olisi määriteltävä kehityksessä jälkeä jääneiden alueiden kehittäminen ja rakenteellinen mukauttaminen, rakenneongelmaisten alueiden taloudellinen ja sosiaalinen uudelleenjärjestely sekä koulutukseen, ammatilliseen koulutukseen ja työllisyyteen liittyvien politiikkojen ja järjestelmien mukauttaminen ja nykyaikaistaminen,
- (5) lujittaessaan taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta rakennerahastojen avulla yhteisö pyrkii myös edistämään taloudellisen toiminnan sopusointuista, tasapainoista ja kestävästä kehittämisestä, korkeaa työllisyysastetta, miesten ja nais-

⁽¹⁾ EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.⁽²⁾ Puoltava lausunto annettu 6. toukokuuta 1999 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).⁽³⁾ EYVL C 407, 28.12.1998, s. 74.⁽⁴⁾ EYVL C 373, 2.12.1998, s. 1.⁽⁵⁾ EYVL L 185, 15.7.1988, s. 9, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3193/94 (EYVL L 337, 24.12.1994, s. 11).⁽⁶⁾ EYVL L 374, 31.12.1988, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3193/94.

ten välistä tasa-arvoa sekä korkeatasoista ympäristönsuojelua ja ympäristön parantamista; näihin toimiin olisi erityisesti sisällytettävä ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset rakennerahas-tojen toimien määritelmässä ja täytäntöönpanossa ja niiden avulla olisi pyrittävä poistamaan eriarvoisuutta ja edistämään miesten ja naisten välistä tasa-arvoa; rahastojen toiminnalla voidaan myös torjua kaikkea rotuun, etniseen alkuperään, vammaisuuteen tai ikään perustavaa syrjintää erityisesti tarpeiden arvioinnin, taloudellisten kannustimien ja laajemman kumppanuuden avulla,

- (6) kulttuurin kehitys, sekä luonnonvaraisen että ihmisen muokkaaman ympäristön laatu, elämän laadullinen ja kulttuurinen ulottuvuus sekä matkailun kehittyminen vaikuttavat osaltaan alueiden kehittymiseen taloudellisesti ja sosiaalisesti vetovoimaisemmiksi sikäli kuin ne edistävät kes-tävän työllisyyden luomista,
- (7) Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR) osallistuu pääasiassa kehityksessä jälkeen jääneiden alueiden kehittämistä ja rakenteellista mukauttamista koskevan tavoitteen toteuttamiseen sekä rakenne-ongelmaisten alueiden taloudelliseen ja sosiaali-seen uudelleenjärjestelyyn,
- (8) Euroopan sosiaalirahaston (ESR) tehtäviä olisi mukautettava Euroopan työllisyysstrategian huo-mioon ottamiseksi ja sen panemiseksi täytän-töön,
- (9) yhteisen kalastuspolitiikan rakennetoimet ja rakennepolitiikka omana kokonaisuutenaan on sisällytetty rakennerahas-toja koskevaan sääntelyyn vuodesta 1993; niitä olisi toteutettava edel-leen rakennerahas-tojen yhteydessä kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineen (KOR) avulla; KOR:n tukitoimet tavoitteen 1 osalta ovat osa kyseisen tavoitteen ohjelmatyötä ja tavoitteen 1 ulkopuoliset tukitoimet sisältyvät yhteen ohjel-maan kussakin asianosaisessa jäsenvaltiossa,
- (10) yhteisö on sitoutunut yhteisen maatalouspolitiikan uudistukseen, johon liittyy rakenteellisia toi-menpiteitä sekä maaseudun kehittämistä koske-via liitännäistoimenpiteitä; Euroopan maatalou-den ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) ohjaus-osaston puitteissa on edelleen osallistuttava kehi-tyksessä jälkeen jääneiden alueiden kehittämistä ja rakenteellista mukauttamista koskevan ensisi-jaisen tavoitteen toteuttamiseen maa- ja metsäta-loustuotteiden tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen markkinoinnin rakenteiden tehokkuutta parantamalla sekä maaseutualueiden omia mahdollisuuksia kehittämällä; EMOTR:n tukiosaston olisi osallistuttava rakenteellisissa vaikeuksissa olevien alueiden taloudellista ja sosi-aalista uudelleenjärjestelyä koskevan ensisijaisen tavoitteen toteuttamiseen Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maa-seudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muut-tamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä touko-kuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999⁽¹⁾ mukaisesti,
- (11) kuhunkin rahastoon erityisesti sovellettavat sään-nöt täsmennetään perustamissopimuksen 37, 148 ja 162 artiklan nojalla tehtävissä soveltamis-päätöksissä,
- (12) on tarpeen täsmentää perusteet tukikelpoisten alueiden määrittelemiseksi; tätä varten olisi ensi-sijaiset alueet tunnistettava yhteisön tasolla Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston yhdessä kansallisten tilastokeskusten kanssa laatiman, ”tilastolliseksi alueluokituksiksi (NUTS)” kutsu-tun yhteisen alueluokitusjärjestelmän perusteella,
- (13) kehityksessä jälkeen jääneiksi alueiksi olisi mää-riteltävä alueet, joilla BKT asukasta kohti on vähemmän kuin 75 prosenttia yhteisön keskiar-vosta; tukitoimien tehokkaan keskittämisen var-mistamiseksi on tarpeen, että komissio soveltaa tätä perustetta tiukasti käyttäen objektiivisia tilastotietoja; syrjäisimpien alueiden sekä erittäin harvaan asuttujen alueiden, joihin sovelletaan tavoitetta 6 sellaisena kuin siitä määrätään Itä-vallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasikirjaan lii-tetyssä pöytäkirjassa N:o 6 vuosille 1995—1999, olisi myös kuuluttava tämän asetuksen tavoitteen 1 kohdealueisiin,
- (14) taloudellisen ja sosiaalisen uudelleenjärjestelyn aluekokonaisuudeksi olisi määriteltävä ne alue-kokonaisuudet, joihin kuuluu alueita, joiden teol-lisuus- ja palvelualalla tapahtuu sosioekonomisia muutoksia, taantuvia maaseutualueita, vaikeuk-sissa olevia kaupunkialueita ja kalastuksesta riip-puvaisia kriisialueita; on tarpeen huolehtia tuki-toimien keskittämisestä tosiasiallisesti sitä eniten tarvitseville yhteisön alueille; komission olisi määriteltävä nämä alueet jäsenvaltioiden kanssa tiiviisti neuvotellen jäsenvaltioiden ehdotusten perusteella,

(1) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

- (15) rahastojen toimien yhteisön laajuisen luonteen varmistamiseksi teollisuusalueet, joilla tapahtuu sosioekonomisia muutoksia, ja taantuvat maaseutualueet olisi mahdollisuuksien mukaan määriteltävä yhteisön tasolla sovellettavien objektiivisten indikaattoreiden perusteella; tämän ensisijaisen tavoitteen kohdeväestön osuuden olisi lisäksi oltava koko yhteisön tasolla ja ohjeellisesti noin 10 prosenttia yhteisön väestöstä teollisuusalueilla, 5 prosenttia maaseutualueilla, 2 prosenttia kaupunkialueilla ja 1 prosentti kalatalousalueilla; sen takaamiseksi, että jokainen jäsenvaltio osallistuu oikeudenmukaisella tavalla yleiseen keskittämisyrittämiseen, tässä asetuksessa säädetyn tavoitteen 2 kohdeväestön kattama osuus vuonna 2006, mukaan lukien tavoitteen 1 mukaisesti siirtymäkauden tukea saavat ja tavoitteen 2 tukikelpoisuusedellytykset täyttävät alueet, vähenee suhteessa asetuksessa (ETY) N:o 2052/88 säädettyjen tavoitteiden 2 ja 5 b kohdeväestöön vuonna 1999 enintään yhden kolmasosan,
- (16) ohjelmityön tehokkuuden varmistamiseksi kehityksessä jälkeen jääneiden alueiden, joilla BKT asukasta kohti on vähemmän kuin 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, olisi oltava samoja kuin jäsenvaltioiden perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan perusteella tukemat alueet, ottaen huomioon saman sopimuksen 299 artiklan 2 kohdan nojalla syrjäisimpien alueiden (Ranskan merentakaiset alueet, Azorit, Madeira, Kanariansaaret) hyväksi vahvistetut mahdolliset erityistoimenpiteet; samoin alueiden, joilla tapahtuu taloudellisia ja sosiaalisia muutoksia, olisi suurelta osin oltava samoja kuin jäsenvaltioiden perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan perusteella tukemat alueet; yhteisön tavoitteena olisi oltava tämän yhdenmukaisuuden lisääminen kauden 2000—2006 lopussa jäsenvaltioiden asianmukaisin toimin niiden nykyisen tilanteen mukaan,
- (17) koulutukseen ja työllisyyteen liittyvien politiikkojen ja järjestelmien mukauttamisen ja nykyaikaistamisen tavoitteen perusteella rahoitusta annetaan kahden muun ensisijaisen tavoitteen kohdealueisiin kuulumattomille alueille; tämä tavoite tarjoaa myös puitteet pyrittäessä varmistamaan yhdenmukaisuus kaikkien samassa jäsenvaltiossa toteutettavien, inhimillisiä voimavaroja koskevien toimien kanssa,
- (18) Euroopan sosiaalirahaston (ESR) tavoitetta 2 koskevien tukitoimien tulisi koskea sellaisia alueellisia ja paikallisia toimia, jotka vastaavat tavoitteen 2 kunkin kohdealueen erityistilannetta ja jotka toteutetaan yhteistyössä muiden rakennerahastojen toimien kanssa; kunkin Euroopan sosiaalirahaston tavoitteen 2 mukaiselle yhtenäiselle ohjelma-asiakirjalle myöntämän tukiosuuden on oltava määrältään riittävä, jotta erillinen hallinnointi on perusteltua, ja sen olisi oltava vähintään 5 prosenttia rakennerahastojen osuuden kokonaismäärästä,
- (19) sellaisten vuonna 1999 jonkin ensisijaisen tavoitteen kohdealueisiin kuuluvien alueiden, jotka eivät täytä tukikelpoisuuden perusteita, on tarpeen saada asteittain vähenevää tukea siirtymäkauden ajan; tämän tuen määrän on oltava vuonna 2000 pienempi kuin vuonna 1999,
- (20) olisi säädettävä käytettävissä olevien varojen kohdentamisesta; varat kohdennetaan vuosittain siten että ne merkittävästi keskitetään kehityksessä jälkeen jääneille alueille, mukaan lukien siirtymäkauden tukea saavat alueet,
- (21) varat, jotka jäsenvaltio saa vuosittain rakennerahastoista tämän asetuksen perusteella — yhdessä koheesiorahastosta saatavien varojen kanssa — on rajattava asetetun yleisen ylärajan perusteella, jonka taso riippuu jäsenvaltion kyvystä hyödyntää tukea,
- (22) komission olisi kohdennettava ensisijaisiin tavoitteisiin käytettävissä olevat maksusitoumusmäärärahat ohjeellisesti käyttäen yksinomaan asianmukaisia objektiivisia perusteita; komission olisi kohdennettava 4 prosenttia jäsenvaltioille näin ohjeellisesti kohdennetuista määrärahoista toiminnan puolivälissä; ottaen huomioon Pohjois-Irlannissa rauhanprosessin puolesta tehdyt erityisponnistelut Peace-ohjelmaa on jatkettava vuoteen 2004; niille Ruotsin NUTS II -alueille, joita ei ole otettu huomioon 3 artiklan 2 kohdassa olevassa luettelossa ja jotka täyttävät Itävallan, Ruotsin ja Suomen liittymisasiakirjan pöytäkirjassa N:o 6 olevan 2 artiklan mukaiset perusteet, vahvistetaan erityistukiohjelma vuoksi 2000—2006,
- (23) käytettävissä olevien maksusitoumusmäärärahojen kokonaismäärästä käytetään 5,35 prosenttia yhteisöaloitteisiin ja 0,65 prosenttia innovatiivisiin toimiin ja tekniseen apuun,
- (24) rakennerahastojen käytettävissä olevat määrärahat olisi sidottava kiinteään indeksiin ohjelmityötä varten, ja indeksiä olisi tarvittaessa mukautettava teknisesti 31 päivään joulukuuta 2003 mennessä,
- (25) vuonna 1988 toteutetun rakennerahastouudistuksen pääperiaatteiden pitäisi edelleen ohjata rahastojen toimintaa vuoteen 2006; kokemus on osoittanut, että olisi tehtävä parannuksia periaattei-

- den yksinkertaistamiseksi ja niiden avoimuuden lisäämiseksi; pääperiaatteena olisi erityisesti pidettävä pyrkimystä tehokkuuteen,
- (26) rakennerahastotoimien tehokkuus ja avoimuus edellyttää, että jäsenvaltioiden ja yhteisön velvollisuudet määritellään tarkasti ja että ne täsmennetään kussakin ohjelmatyön, seurannan, arvioinnin ja valvonnan vaiheessa; toissijaisuusperiaatteen mukaisesti tukitoimien täytäntöönpanosta ja niiden valvonnasta vastaavat ensisijassa jäsenvaltiot, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission toimivaltaa,
- (27) yhteisön toimilla täydennetään jäsenvaltioiden toteuttamia toimia tai niillä pyritään osallistumaan tällaisiin toimiin; merkittävän lisäarvon saamiseksi kumppanuutta olisi tehostettava; tämä kattaa alueelliset ja paikalliset viranomaiset sekä muut toimivaltaiset viranomaiset, mukaan lukien ympäristöasioista sekä miesten ja naisten välisen tasa-arvon edistämisestä vastaavat viranomaiset, talouselämän osapuolet ja työmarkkinaosapuolet sekä muut toimivaltaiset elimet; kaikkien asianomaisten kumppanien olisi osallistuttava tukitoimien valmisteluun, seurantaan ja arviointiin,
- (28) olisi määriteltävä ohjelmatyön kulku suunnittelusta aina lopulliseen edunsaajaan ja helpotettava menettelyä jäsenvaltioissa komission laatimien, rakennerahastoihin liittyviä asianmukaisia ja sovittuja yhteisön politiikkoja koskevien ohjeellisten laajojen suuntaviivojen avulla,
- (29) ohjelmatyössä on varmistettava rakennerahastojen yhteensovittaminen toisaalta keskenään ja toisaalta muiden olemassa olevien rahoitusvälineiden sekä Euroopan investointipankin kanssa; yhteensovittamisella pyritään myös yhdistämään tuet ja lainat,
- (30) rahastojen toiminnan ja niistä rahoitettavien toimien on oltava yhteisön muiden politiikkojen mukaisia ja niissä on noudatettava yhteisön lainsäädäntöä ja tätä varten on annettava erityisiä säännöksiä; rakennerahastojen puitteissa toteutettavilla, tutkimusten ja teknologisen kehittämisen tulosten levittämistä ja hyödyntämistä koskevilla toimilla on turvattava niiden oikeuksien suoja, jotka liittyvät tiedon saamiseen ja hyödyntämiseen, ja nämä toimet on toteutettava yhteisön kilpailusääntöjen mukaisesti,
- (31) täydentävyysperiaatteen tarkastamista ja täytäntöönpanoa varten olisi määriteltävä yksinkertaisemmat perusteet ja yksityiskohtaiset säännöt,
- (32) ohjelmatyömenettelyä on tarpeen yksinkertaistaa soveltamalla yhtenäistä seitsemän vuoden ohjelmakautta; samasta syystä tukimuotoja ja tukitoimien lukumäärää olisi rajoitettava toteuttamalla pääsääntöisesti yksi yhdenmukainen tukitoimi aluetta kohti, yleistämällä yhtenäisten ohjelma-asiakirjojen käyttöä tiettyjen ensisijaisten tavoitteiden yhteydessä sekä yhdenmukaisesti suurhankkeet ja yleiskattavat tuet muihin tukimuotoihin,
- (33) yhdenmukaisen kehittämistavan tehostamiseksi on alueelliset erityispiirteet huomioon ottaen syytä varmistaa yhdenmukaisuus eri rahastojen toimien sekä yhteisön politiikkojen, työllisyysstrategian ja jäsenvaltioiden talous-, sosiaali- ja aluepolitiikan välillä,
- (34) ohjelmatyön vaiheiden nopeuttamiseksi ja yksinkertaistamiseksi olisi tehtävä ero komission ja jäsenvaltioiden velvollisuuksien välillä; tätä tarkoitusta varten olisi säädettävä, että komissio hyväksyy jäsenvaltioiden ehdotuksesta ohjelmatyön kehittämisen strategiat ja painopisteet sekä niihin liittyvän yhteisön rahoitustuen ja täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja että jäsenvaltiot päättävät niiden soveltamisesta; lisäksi olisi täsmennettävä erimuotoisten tukitoimien sisältö,
- (35) jäsenvaltioiden toteuttaman rakennerahastotoimien hajautetun täytäntöönpanon on annettava takeet täytäntöönpanon yksityiskohtaisista säännöistä ja laadusta, tuloksista ja niiden arvioinnista sekä moitteettomasta varainhoidosta ja sen valvonnasta,
- (36) komission olisi hyväksyttävä tarvittaessa Euroopan investointipankin kanssa suuret investointihankkeet, joiden rahoituksen volyymi ylittää tietyn määrän, niiden vaikutusten ja yhteisön varojen suunnitellun käytön arvioimiseksi,
- (37) komission aloitteesta toteutettavilla yhteisön edun mukaisilla toimilla olisi täydennettävä ensisijaisten tavoitteiden mukaisia toimia,

- (38) yhteisöaloitteissa on tarpeen keskittyä EAKR:sta rahoitettavien rajat ylittävän, valtioiden välisen ja alueiden välisen yhteistyön edistämiseen (Interreg) ja kriisikaupunkien ja -lähiöiden taloudelliseen ja sosiaaliseen elvyttämiseen kestävän kaupunkikehityksen edistämiseksi (Urban), EMOTR:n ohjausosastosta rahoitettavaan maaseudun kehittämiseen (Leader) ja ESR:sta rahoitettavaan inhimillisten voimavarojen kehittämiseen yhtäläisten mahdollisuuksien puitteissa (Equal); rajat ylittävän, erityisesti laajentumisen näkökulmasta tehtävän yhteistyön, valtioiden välisen ja alueiden välisen yhteistyön edistäminen on tässä yhteydessä erityisen tärkeää; olisi otettava asianmukaisesti huomioon yhteistyö äärialueiden kanssa; olisi tehostettava rajat ylittävän, valtioiden välisen ja alueiden välisen yhteistyön koordinoitua niiden toimenpiteiden kanssa, joita toteutetaan asetuksen (ETY) N:o 3906/89⁽¹⁾, asetuksen (Euratom, EY) N:o 1279/96⁽²⁾ ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1488/96⁽³⁾ mukaisesti, erityisesti Euroopan unionin laajentumista ajatellen ja ottaen huomioon Euro—Välimerikumppanuus; asianmukaista huomiota on kiinnitettävä turvapaikanhakijoiden yhteiskunnalliseen ja ammatilliseen integroimiseen Equal-ohjelman puitteissa,
- (39) rakennerahastoista olisi tuettava tutkimuksia, pilottihankkeita ja kokemustenvaihtoa innovatiivisten lähestymistapojen ja käytäntöjen edistämiseksi yksinkertaisessa ja avoimessa täytäntöönpanossa,
- (40) yhteisön varojen vaikuttavuuden tehostamiseksi suosimalla mahdollisimman pitkälle yksityisen rahoituksen käyttöä ja hankkeiden tuottavuuden ottamiseksi paremmin huomioon rakennerahastojen tukimuotoja olisi monipuolistettava ja tukiosuuksia muutettava yhteisön edun edistämiseksi, monenlaisten rahoitusvarojen käytön lisäämiseksi sekä rahastojen tuen rajoittamiseksi tarkoituksenmukaisten rahoituskeinojen käyttöä suosimalla; tätä varten tuen määriä olisi vähennettävä yritysinvestoinneissa ja huomattavaa tuloa tuottavissa infrastruktuuri-investoinneissa; tämän asetuksen soveltamiseksi olisi määriteltävä ohjeellisesti merkittävät nettotulot sellaisiksi, jotka ovat vähintään 25 prosenttia kyseisen investoinnin kokonaiskustannuksista,
- (41) toissijaisuusperiaatteen mukaan tukikelpoisiin menoihin olisi silloin kun yhteisön sääntöjä ei ole, sovellettava asiaa koskevia kansallisia sääntöjä, ja komissio voi laatia yhteisön säännöt silloin kun se vaikuttaa tarpeelliselta rakennerahastojen yhtenäisen ja oikeudenmukaisen soveltamisen takaamiseksi yhteisössä; on kuitenkin tarpeen määritellä menojen hyväksyttävyyden tukikelpoisuuden alku- ja päättymispäivän sekä investointien pysyvyyden osalta; rahastojen tukitoimen tehokkuuden ja kestävän vaikutuksen varmistamiseksi rahastojen tukitoimen osaa tai tukea kokonaisuudessaan pitäisi tästä syystä maksaa tietyn toimen osalta ainoastaan sillä edellytyksellä, että siihen ei ole tehty toimen luonnetta tai täytäntöönpanoedellytyksiä koskevia merkittäviä muutoksia, jotka muuttaisivat tuetun toimen alkuperäisiä tavoitteita,
- (42) sitoumuksia ja maksuja koskevia sääntöjä ja menettelyjä on tarpeen yksinkertaistaa; tästä syystä maksusitoumukset on tehtävä kerran vuodessa monivuotisten rahoitusnäkymien ja tukitoimien rahoitussuunnitelman mukaisesti ja maksut olisi suoritettava ennakkomaksuina ja tämän jälkeen korvauksina aiheutuneista menoista; vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan ennakkomaksusta mahdollisesti saatavat korot ovat kyseessä olevan jäsenvaltion varoja, ja rahastojen vaikutuksen tehostamiseksi on tärkeää, että ne osoitetaan samaan tarkoitukseen kuin itse ennakkomaksu,
- (43) olisi taattava moitteeton varainhoito varmistamalla, että menot ovat perusteltuja ja todennettuja, ja yhdistämällä maksujen suorittaminen ohjelmatyön seurantaan, varainhoidon valvontaa ja yhteisön lainsäädännön soveltamista koskevien oleellisten velvoitteiden noudattamiseen,
- (44) yhteisön varojen moitteettoman hoidon takaamiseksi on tarpeen toteuttaa menojen arviointia ja menojen suorittamista koskevia parannuksia; tätä varten jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle säännöllisesti arvionsa yhteisön varojen käytöstä; rahoituksen toteutumisen viivästyminen olisi johdettava ennakkomaksun takaisinperintään ja maksusitoumusten vapauttamiseen ilman eri toimenpiteitä,
- (45) 1 päivästä tammikuuta 1999 31 päivään joulukuuta 2001 kestävän siirtymäkauden aikana kaikkia viittauksia euroon on pääsääntöisesti

⁽¹⁾ EYVL L 375, 23.12.1989, s. 11 (Phare), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 753/96 (EYVL L 103, 26.4.1996, s. 5).

⁽²⁾ EYVL L 165, 4.7.1996, s. 1 (Takis).

⁽³⁾ EYVL L 189, 30.7.1996, s. 1 (Meda), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 780/98 (EYVL L 113, 15.4.1998, s. 2).

- pidettävä viittauksina euroon euron käyttöön ottamisesta 3 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 974/98⁽¹⁾ 2 artiklan toisessa virkkeessä tarkoitettuna valuuttayksikkönä,
- (46) tehokas seuranta on eräs tae rakennerahastojen toiminnan tehokkuudesta; on tarpeen parantaa seurantaa ja täsmentää tarkemmin sitä koskevat velvollisuudet; erityisesti olisi hallintotoiminta erotettava seurantatoiminnasta,
- (47) olisi nimettävä kullekin tukitoimelle yksi hallintoviranomainen ja täsmennettävä tämän vastuualue; tähän vastuualueeseen kuuluisi ensisijaisesti tuloksia koskevien tietojen keruu ja niiden toimittaminen komissiolle, moitteeton varainhoito, arvioinnin järjestäminen sekä julkisuutta ja yhteisön lainsäädäntöä koskevien velvoitteiden noudattaminen; tältä osin olisi säädettävä komission ja hallintoviranomaisen välisistä säännöllisistä tukitoimen seurantaan liittyvistä tapaamisista,
- (48) olisi täsmennettävä, että seurantakomitea on tukitoimeen liittyvä jäsenvaltion nimeämä elin, joka tarkastaa hallintoviranomaisen tukitoimeen soveltaman hallinnon, varmistaa sen suuntaviivojen ja täytäntöönpanoa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen noudattamisen ja tutkii sen arvioinnin,
- (49) indikaattorit ja vuosittaiset täytäntöönpanokertomukset ovat seurannan kannalta oleellisia, ja ne on tarpeen määritellä paremmin, jotta ne antaisivat luotettavan kuvan tukitoimien edistymisestä ja ohjelmatyön laadusta,
- (50) tehokkaan ja säännönmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi olisi täsmennettävä jäsenvaltioiden velvoitteet hallinto- ja valvontajärjestelmien, menojen todentamisen sekä yhteisön lainsäädäntöön kohdistuvien väärinkäytösten sekä rikkomisten ennaltaehkäisyyn, havaitsemisen ja oikaisemisen osalta,
- (51) rahoituksen valvontaa koskevaa komission nykyistä toimivaltaa rajoittamatta olisi tehostettava jäsenvaltioiden ja komission yhteistyötä tällä alalla ja säädettävä erityisesti jäsenvaltioiden ja komission välisistä säännöllisistä neuvotte-
- luista, joiden tarkoituksena on tutkia jäsenvaltioiden toteuttamat toimenpiteet ja joiden perusteella komissio voi tarvittaessa pyytää oikaisutoimenpiteitä,
- (52) olisi yksilöitävä jäsenvaltioiden vastuu väärinkäytösten sekä rikkomisten rankaisemisesta ja oikaisemisesta samoin kuin komission vastuu jäsenvaltioissa esiintyvien puutteiden osalta,
- (53) rakennerahastojen toiminnan tehokkuus ja vaikutus ovat riippuvaisia myös arvioinnin parantamisesta ja tehostamisesta, ja tältä osin olisi täsmennettävä jäsenvaltioiden ja komission vastuualueet sekä arvioinnin luotettavuuden takaavat yksityiskohtaiset säännöt,
- (54) tukitoimet olisi arvioitava niiden valmistelua, välitarkistusta ja vaikutuksia koskevaa arviota varten, ja arviointimenettelyn olisi oltava osa tukitoimien seurantaa; tätä varten on syytä määritellä kunkin arviointivaiheen tavoitteet ja sisältö ja parantaa sosioekonomista tilannetta, ympäristön tilaa sekä miesten ja naisten välistä tasa-arvoa koskevaa arviointia,
- (55) väliarviointi ja määrärahojen tietyn osan jakamatta jättäminen mahdollistavat sen, että ylimääräisiä määrärahoja voidaan myöntää kussakin jäsenvaltiossa tukitoimia toteutettaessa saavutettujen tulosten perusteella; tämän myöntämisen on perustuttava objektiivisiin, yksinkertaisiin ja avoimiin perusteisiin, joiden mukaan tehokkuutta, hallintoa ja rahoituksen toteutumista arvioidaan,
- (56) taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lisäämisessä saavutetusta edistyksestä olisi esitettävä kertomus kolmen vuoden välein, ja tähän kertomukseen olisi sisällyttävä selvitys yhteisön alueiden tilasta ja niiden taloudellisesta ja sosiaalisesta kehityksestä,
- (57) tosiasiallisen kumppanuuden ja yhteisön tukitoimien riittävän edistämisen mahdollistamiseksi olisi varmistettava mahdollisimman laaja niitä koskeva tiedotus ja julkisuus; tästä vastaavat tukitoimien hallintoviranomaiset, ja niiden on myös tiedotettava komissiolle toteutetuista toimenpiteistä,
- (58) olisi määriteltävä komissiota tämän asetuksen täytäntöönpanossa avustavien komiteoiden toimintaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt, ja

(1) EYVL L 139, 11.5.1998, s. 1.

(59) olisi annettava siirtymäkauden erityissäännöksiä, joiden avulla voidaan valmistella uutta ohjelmatyötä heti tämän asetuksen tultua voimaan ja taata, että jäsenvaltioiden saama tuki ei keskeydy

ennen uuden järjestelmän mukaisten suunnitelmien ja tukitoimien toteuttamista,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

YLEISET PERIAATTEET

I LUKU

2 artikla

TAVOITTEET JA TEHTÄVÄT

Keinot ja tehtävät

1 artikla

Tavoitteet

Yhteisön rakennerahastojen, koheesiorahaston, EMOTR:n tukiosaston, Euroopan investointipankin ja muiden olemassa olevien rahoitusvälineiden avulla toteuttamalla toimilla pyritään mahdollistamaan perustamissopimuksen 158 ja 160 artiklassa mainittujen yleisten tavoitteiden toteuttaminen. Rakennerahastot, Euroopan investointipankki ja muut olemassa olevat rahoitusvälineet vaikuttavat kukin osaltaan aiheellisella tavalla seuraavien kolmen ensisijaisen tavoitteen toteuttamiseen:

1. kehityksessä jälkeen jääneiden alueiden kehittämisen ja rakenteellisen mukauttamisen edistäminen, jäljempänä 'tavoite 1',
2. rakenteellisissa vaikeuksissa olevien alueiden taloudellisen ja sosiaalisen uudelleenjärjestelyn tukeminen, jäljempänä 'tavoite 2',
3. koulutukseen, ammatilliseen koulutukseen ja työllisyyteen liittyvien politiikkojen ja järjestelmien mukauttamisen ja nykyaikaistamisen tukeminen, jäljempänä 'tavoite 3'. Tämän tavoitteen mukaista rahoitusta myönnetään muille kuin tavoitteen 1 alueille, ja se toimii poliittisena viitekehystenä kaikille inhimillisiin voimavaroihin kohdistuvilla toimilla, jotka toteutetaan tietyn valtion alueella rajoittamatta alueellisten erityispiirteiden huomioon ottamista.

Pyrkinessään näiden tavoitteiden saavuttamiseen yhteisö vaikuttaa osaltaan taloudellisen toiminnan sopusointuisen, tasapainoisen ja kestäväen kehittämisen, työllisyyden ja inhimillisten voimavarojen kehittämisen, ympäristön suojelun ja parantamisen sekä eriarvoisuuden poistamisen ja miesten ja naisten välisen tasa-arvon edistämiseen.

1. Tässä asetuksessa 'rakennerahastolla' tarkoitetaan Euroopan aluekehitysrahastoa (EAKR), Euroopan sosiaalirahastoa (ESR), Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) ohjausosastoa sekä kalatalouden ohjauksen rahoitusvälinettä (KOR), jäljempänä 'rahastot'.

2. Perustamissopimuksen 33, 146 ja 160 artiklan mukaan rahastot osallistuvat kutakin niitä ohjaavien erityissäännösten mukaisesti tavoitteiden 1, 2 ja 3 toteuttamiseen seuraavan jaon perusteella:

- a) tavoite 1: EAKR, ESR, EMOTR:n ohjausosasto ja KOR;
- b) tavoite 2: EAKR ja ESR;
- c) tavoite 3: ESR.

3. KOR osallistuu tavoitteen 1 ulkopuolisten alueiden kalatalousalan rakennetoiimiin kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineestä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1263/1999 mukaisesti⁽¹⁾.

EMOTR:n tukiosasto osallistuu tavoitteen 2 toteuttamiseen asetuksen (EY) N:o 1257/1999 säännösten mukaisesti.

4. Rahastot osallistuvat yhteisöaloitteiden rahoittamiseen sekä innovatiivisten toimien ja teknisen avun tukemiseen.

Teknisen avun toimet toteutetaan 13—27 artiklassa määritellyn ohjelmatyön osana tai komission aloitteesta 23 artiklan mukaisesti.

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden s. 54.

5. Muita yhteisön talousarvion varoja, joita voidaan käyttää 1 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamiseen, ovat erityisesti muihin rakennepoliittisiin toimiin ja koheesiorahastolle varatut varat.

Komissio ja jäsenvaltiot huolehtivat, että rahastojen toimet sekä muut yhteisön politiikat ja toimet ovat keskenään yhdenmukaisia erityisesti työllisyyden, miesten ja naisten välisen tasa-arvon, sosiaalipolitiikan ja ammatillisen koulutuksen, yhteisen maatalouspolitiikan, yhteisen kalastuspolitiikan, liikenteen, energian ja Euroopan laajuisten verkkojen alalla ja että ympäristönsuojelun asettamat vaatimukset sisällytetään rahastojen toimien määritelmiin ja täytäntöönpanoon.

6. Euroopan investointipankki toimii sen perussäännössä vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti yhteistyössä 1 artiklassa määriteltyjen tavoitteiden toteuttamiseksi.

Muut olemassa olevat rahoitusvälineet, joiden avulla voidaan myötävaikuttaa niistä ohjaavien erityissääntöjen mukaisesti 1 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamiseen, ovat erityisesti Euroopan investointirahasto ja Euroopan atomienergiayhteisö (Euratom) (lainat, takuut), jäljempänä 'muut rahoitusvälineet'.

II LUKU

ENSISIJAJAISTEN TAVOITTEIDEN MAANTIETEELLISET KELPOISUUSEHDOT

3 artikla

Tavoite 1

1. Tavoitteen 1 kohdealueet ovat tilastollisen alueuokituksen II-tasoa (NUTS II) vastaavia alueita, joiden yhteisön käytössä 26 päivänä maaliskuuta 1999 olevien viimeisten kolmen vuoden tietojen perusteella ostovoimapariteetilla mitattu bruttokansantuote (BKT) asukasta kohti on vähemmän kuin 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta.

Tämän tavoitteen kohdealueisiin kuuluvat myös syrjäisimmät alueet (Ranskan merentakaiset departementit, Azorit, Kanariansaaret ja Madeira), joista jokainen on 75 prosentin rajan alapuolella, sekä Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan pöytäkirjan N:o 6 nojalla tavoitteen 6 tukikelpoiset alueet kaudella 1995—1999.

2. Komissio vahvistaa tavoitteen 1 kohdealueiden luettelon tiukasti 1 kohdan ensimmäisen alakohdan

mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan soveltamista.

Luettelo on voimassa seitsemän vuotta 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen.

4 artikla

Tavoite 2

1. Tavoitteen 2 kohdealueet ovat rakenteellisista ongelmista kärsivät alueet, joiden sosioekonomista uudelleenjärjestelyä tuetaan 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja joiden asukasluku tai pinta-ala on merkittävä. Näihin kuuluvat erityisesti alueet, joilla teollisuus- ja palvelualueilla tapahtuu sosioekonomisia muutoksia, taantuvat maaseutualueet, vaikeuksissa olevat kaupunkialueet ja kalastuksesta riippuvaiset kriisi-alueet.

2. Komissio ja jäsenvaltiot pyrkivät varmistamaan, että tuki todella keskitetään sitä eniten tarvitseville yhteisön alueille sopivimmalla maantieteellisellä tasolla. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen alueiden väestön osuus saa olla enintään 18 prosenttia yhteisön kokonaisväestöstä. Komissio vahvistaa tämän mukaisesti kohdeväestön enimmäismäärän jäsenvaltioittain seuraavien tekijöiden perusteella:

- a) kokonaisväestö kunkin jäsenvaltion NUTS III-tason alueilla, jotka täyttävät 5 ja 6 kohdassa tarkoitettut perusteet;
- b) rakenteellisten ongelmien vakavuus kansallisella tasolla kussakin jäsenvaltiossa suhteessa muihin asianomaisiin jäsenvaltioihin. Vakavuus arvioidaan tavoitteen 1 ulkopuolisten alueiden kokonaistyöttömyyden ja pitkäaikaistyöttömyyden tason perusteella;
- c) tarve varmistaa, että jokainen jäsenvaltio osallistuu oikeudenmukaisella tavalla tässä alakohdassa määriteltyyn yleiseen keskittämisyrittämiseen; tavoitteen 2 kohdeväestön väheneminen suhteessa aseutuksessa (ETY) N:o 2052/88 säädettyjen tavoitteiden 2 ja 5 b kohdeväestöön vuonna 1999 saa olla enintään yksi kolmasosa.

Komissio toimittaa jäsenvaltioille kaikki käytössään olevat tiedot 5 ja 6 kohdassa määritellyistä perusteista.

3. Jäsenvaltiot tekevät komissiolle 2 kohdassa tarkoitettujen enimmäismäärien rajoissa ehdotuksen sellaisten merkittävien osa-alueiden luettelosta, jotka edustavat:

- a) NUTS III -tason alueita tai näillä alueilla vaikeimmassa asemassa olevia osa-alueita, jotka täyttävät joko 5 tai 6 kohdassa tarkoitettut perusteet;
- b) alueita, jotka täyttävät 7 tai 8 kohdassa tarkoitettut perusteet tai 9 kohdassa tarkoitettut jäsenvaltion erityisperusteet.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle näiden ehdotusten arvioimiseksi tarvitsemat sopivinta maantieteellistä tasoa edustavat tilastotiedot ja muut tiedot.

4. Komissio vahvistaa asianomaisen jäsenvaltion kanssa tiiviissä yhteisymmärryksessä tavoitteen 2 osa-alueiden luettelon 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella ottaen huomioon kansalliset painopisteet, sanotun kuitenkin rajoittamatta 6 artiklan 2 kohdan soveltamista.

Vähintään 50 prosenttia tavoitteen 2 kohdeväestöstä on kussakin jäsenvaltiossa oltava alueilla, jotka täyttävät 5 ja 6 kohdassa tarkoitettut perusteet, lukuun ottamatta objektiivisten olosuhteiden vuoksi perusteltavissa olevia tapauksia.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sosioekonomisten muutosalueiden on vastattava NUTS III -tason aluetta tai kuuluttava NUTS III -tason alueeseen, joka täyttää seuraavat perusteet:

- a) keskimääräinen työttömyysaste on korkeampi kuin yhteisössä kolmen viimeisen vuoden aikana todettu keskiarvo;
- b) teollisuustyöpaikkojen osuus työpaikkojen kokonaismäärästä on vähintään yhteisön keskiarvo minä tahansa viitevuonna vuodesta 1985 alkaen;
- c) teollisuustyöpaikkojen määrän on havaittu laske-
neen b alakohdassa tarkoitettuun viitevuoteen verrattuna.

6. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen maaseutualueiden on vastattava NUTS III -tason aluetta tai kuuluttava NUTS III -tason alueeseen, joka täyttää seuraavat perusteet:

- a) joko asukastiheys on alle 100 asukasta neliökilometriä kohti tai maataloustyöpaikkojen osuus työpaikkojen kokonaismäärästä on vähintään kaksinkertainen yhteisön keskiarvoon verrattuna minä tahansa viitevuonna vuodesta 1985 alkaen;

- b) joko kolmena viimeksi kuluneena vuotena keskimääräinen työttömyysaste on korkeampi kuin yhteisön keskiarvo tai väestö on vähentynyt vuodesta 1985.

7. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut kaupunkialueet ovat tiheään asuttuja alueita, jotka täyttävät vähintään yhden seuraavista perusteista:

- a) pitkäaikaistyöttömyysaste on korkeampi kuin yhteisössä keskimäärin;
- b) korkea köyhyysaste, mukaan lukien heikot asumisolot;
- c) erityisen heikko ympäristön tila;
- d) korkea rikollisuuden taso;
- e) väestön alhainen koulutustaso.

8. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut kalataloudesta riippuvaiset alueet ovat rannikkoalueita, joilla kalatalouselinkeinon työpaikkojen osuus työpaikkojen kokonaismäärästä on merkittävä ja joilla esiintyy kalatalousalan rakennemuutokseen liittyviä sosioekonomisia rakenneongelmia, jotka ovat johtaneet alan työpaikkojen määrän huomattavaan vähenemiseen.

9. Yhteisön tukitoimet voivat koskea alueita, joiden väestö tai pinta-ala on merkittävä ja jotka kuuluvat yhteen seuraavista tapauksista:

- a) 5 kohdassa tarkoitettut perusteet täyttävät alueet, jotka ovat teollisuusalueen viereisiä alueita; 6 kohdassa tarkoitettut perusteet täyttävät alueet, jotka ovat maaseutualueen viereisiä alueita; joko 5 tai 6 kohdassa tarkoitettut perusteet täyttävät alueet, jotka ovat tavoitteen 1 alueen viereisiä alueita;
- b) maaseutualueet, joilla on joko aktiivisen maaseutu-
väestön vanhenemisesta tai vähenemisestä johtuvia sosioekonomisia ongelmia;

- c) alueet, joilla on tai joita merkityksellisten ja todennettavissa olevien tunnusmerkkien perusteella uhkaavat vaikeat rakenneongelmat tai korkea työttömyysaste, jotka johtuvat yhden tai useamman maatalouden, teollisuuden tai palvelualan toiminnan tai toimintojen käynnissä olevasta tai suunnitellusta uudelleenjärjestelystä.

10. Sama alue voi olla tukikelpoinen ainoastaan joko tavoitteen 1 tai tavoitteen 2 mukaisesti.

11. Alueiden luettelo on voimassa seitsemän vuotta 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen.

Jos jollakin alueella on vaikea kriisi, komissio voi jäsenvaltion pyynnöstä muuttaa alueiden luetteloa vuonna 2003 tämän artiklan 1—10 kohdan mukaisesti nostamatta 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua väestön osuutta kullakin alueella.

5 artikla

Tavoite 3

Tukikelpoisia tavoitteen 3 mukaiseen rahoitukseen ovat muut kuin tavoitteen 1 alueet.

6 artikla

Siirtymäkauden tuki

1. Sen estämättä, mitä 3 artiklassa säädetään, tavoitteen 1 alueisiin asetuksen (ETY) N:o 2052/88 mukaisesti vuonna 1999 kuuluvat alueet, joita ei mainita tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitettussa luettelossa, saavat siirtymäkauden ajan rahastojen tavoitteen 1 mukaista tukea 1 päivästä tammikuuta 2000 31 päivään joulukuuta 2005.

Hyväksyessään 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun luettelon komissio laatii 4 artiklan 5 ja 6 kohdan säännösten mukaisesti luettelon niistä NUTS III -tason alueista, jotka kuuluvat näihin siirtymäkauden tavoitteen 1 tukea rahastoista vuoteen 2006 saaviin alueisiin.

Toisessa alakohdassa tarkoitettujen alueiden väestön rajoissa ja 4 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan säännösten mukaisesti komissio voi kuitenkin jäsenvaltion ehdotuksesta korvata nämä alueet alueilla, jotka ovat NUTS III -tasoisia alueita tai sitä pienempiä, ja jotka kuuluvat niihin alueisiin, jotka täyttävät 4 artiklan 5—9 kohdan vaatimukset.

Alueet, joita ei mainita toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitettussa luettelossa, saavat vuonna 2006 edelleen ainoastaan ESR:n, KOR:n ja EMOTR:n ohjausosaston tukea saman tukitoimen osana.

2. Sen estämättä, mitä 4 artiklassa säädetään, tavoitteiden 2 ja 5 b alueisiin asetuksen (ETY) N:o 2052/88 mukaisesti vuonna 1999 kuuluvat alueet, joita ei mainita tämän asetuksen 4 artiklan 4 kohdassa

tarkoitettussa luettelossa, saavat siirtymäkauden ajan tämän asetuksen nojalla tavoitteen 2 tukea EAKR:sta 1 päivästä tammikuuta 2000 ja 31 päivään joulukuuta 2005.

Nämä alueet saavat 1 päivästä tammikuuta 2000 31 päivään joulukuuta 2006 tavoitteen 3 kohdealueina tukea ESR:sta ja EMOTR:n tukiosaston maaseudun kehittämistukea, sekä KOR:sta sen tavoitteen 1 ulkopuolella toteuttamien kalastusalan rakenteellisten toimenpiteiden mukaisesti.

III LUKU

RAHOITUSSÄÄNNÖKSET

7 artikla

Varat ja keskittäminen

1. Rahastojen sitoumuksiin käytettävissä olevat varat ovat vuoden 1999 hintoina ilmaistuna 195 miljardia euroa kaudeksi 2000—2006.

Varojen vuosittainen jakautuminen esitetään liitteessä.

2. Talousarviovarojen jakautuminen tavoitteiden kesken on toteutettava siten, että ne keskitetään merkittävästi alueille, joita tavoite 1 koskee.

Tavoitteelle 1 kohdennetaan 69,7 prosenttia rakennerahastojen määrärahoista, mukaan lukien 4,3 prosenttia siirtymäkauden tukea (eli yhteensä 135,9 miljardia euroa).

Tavoitteelle 2 kohdennetaan 11,5 prosenttia rakennerahastojen määrärahoista, mukaan lukien 1,4 prosenttia siirtymäkauden tukea (eli yhteensä 22,5 miljardia euroa).

Tavoitteelle 3 kohdennetaan 12,3 prosenttia rakennerahastojen määrärahoista (eli yhteensä 24,05 miljardia euroa).

Tavoitteita 1, 2 ja 3 koskevat luvut eivät sisällä 5 kohdassa tarkoitettuja varoja eikä tavoitteeseen 1 kuuluttomia KOR:n rahoittamiseen tarkoitettuja varoja.

3. Komissio jakaa jäsenvaltioille ohjeellisesti ja avoimien menettelyjen mukaisesti 13—19 artiklassa tarkoitettuun ohjelmatyöhön käytettävissä olevista maksusitoumusmäärärahoista ottaen täysin huomioon tavoitteiden 1 ja 2 osalta yhden tai useamman, asetuksen (ETY) N:o 2052/88 mukaisista edellisen kauden

perusteita vastaavista objektiivisista perusteista, joita ovat: tukikelpoinen väestö, alueellinen vauraus, jäsenvaltion vauraus ja rakenteellisten ongelmien vakavuus, erityisesti työttömyyden taso.

Tavoitteen 3 osalta varojen jäsenvaltioittaisen jakamisen perustana on pääasiassa tukikelpoinen väestö, työllisyystilanne sekä ongelmien vakavuus, esimerkiksi sosiaalinen syrjäytyminen, koulutustaso ja naisten osallistuminen työmarkkinoille.

Tavoitteiden 1 ja 2 osalta varojen kohdentamisessa erotetaan määrärahat, joita myönnetään siirtymäkauden tukea saaville alueille. Kyseiset määrärahat määritetään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen perusteiden mukaisesti. Kyseiset määrärahat jaetaan vuosittain vähenevästi vuodesta 2000 alkaen ja niiden on oltava vuonna 2000 pienemmät kuin vuonna 1999. Siirtymäkauden tuen rakenne voidaan sovittaa yksittäisten alueiden erityistarpeiden mukaan komission suostumuksella edellyttäen, että rahoituksen kohdentamista kullekin alueelle noudatetaan.

Komissio jakaa jäsenvaltioille ohjeellisesti ja avoimien menettelyjen mukaisesti myös 2 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tavoitteen 1 ulkopuolisten alueiden kalatalousalan rakenteellisille toimille käytettävissä olevia maksusitoumusmäärärahoja.

4. Tavoitteen 1 mukaisesti käynnistetään vuosiksi 2000—2004 Pohjois-Irlannin rauhanprosessin tukemiseksi Peace-ohjelma Pohjois-Irlannin ja Irlannin raja-alueiden hyväksi.

Tavoitteen 1 mukaisesti käynnistetään erityinen tukiohjelma vuosiksi 2000—2006 niille Ruotsin NUTS II -alueille, joita 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu luettelo ei koske ja jotka täyttävät Itävallan, Ruotsin ja Suomen liittymisasiakirjan pöytäkirjassa n:o 6 olevan 2 artiklan perusteet.

5. Edellä 3 kohdassa tarkoitettun kunkin kansallisen ohjeellisen jaon mukaisesti kohdennetaan 4 prosenttia maksusitoumusmäärärahoista 44 artiklan mukaisesti.

6. Yhteisöaloitteita rahoitetaan edellä 1 kohdassa tarkoitettun kauden osalta 5,35 prosentilla 1 kohdassa tarkoitetuista rahastojen maksusitoumusmäärärahoista.

Innovatiivisia toimia ja teknistä apua koskevia toimia, sellaisina kuin ne on määritelty 22 ja 23 artiklassa, rahoitetaan 0,65 prosentilla 1 kohdassa tarkoitetuista määrärahoista.

7. Ohjelmatyötä varten ja 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen määrien ottamiseksi myöhemmin Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon nämä määrät indeksikorjataan vuosittain kahdella prosentilla 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen.

Komissio tarkistaa tarvittaessa vuosiksi 2004, 2005 ja 2006 kohdennettujen varojen indeksiä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003 teknisenä mukautuksena viimeisimpien käytettävissä olevien taloudellisten tietojen perusteella. Poikkeama suhteessa alkuperäiseen ohjelmatyöhön osoitetaan uudelleen sisällytettäväksi 5 kohdan mukaiseen määrään.

8. Tämän asetuksen mukaisesti rakennerahastoista saatavat vuotuiset kokonaistulot — yhdessä koheesiorahastosta saatavan tuen kanssa — eivät missään jäsenvaltiossa saa olla yli neljä prosenttia BKT:stä.

IV LUKU

JÄRJESTELYT

8 artikla

Täydentävyys ja kumppanuus

1. Yhteisön toiminta täydentää vastaavia kansallisia toimenpiteitä tai myötävaikuttaa niihin. Ne suunnitellaan tiiviissä yhteistyössä, jäljempänä 'kumppanuus', jossa ovat mukana komissio, jäsenvaltio sekä jäsenvaltion kansallisen sääntelynsä ja vallitsevan käytäntönsä mukaan nimeämät viranomaiset ja elimet, joita ovat erityisesti:

- alue- ja paikallisviranomaiset sekä muut toimivaltaiset julkiset viranomaiset,
- talouselämän osapuolet ja työmarkkinaosapuolet,
- muut tässä yhteydessä toimivaltaiset elimet.

Kumppanuus toteutetaan kunkin ensimmäisessä alakohdassa määritellyn kumppanin institutionaalisten, oikeudellisten ja rahoitusta koskevien toimivaltuuksien mukaisesti.

Nimeämällä kansallisella, alueellisella, paikallisella tai muulla tasolla edustavimmat kumppanit jäsenvaltio luo kansallisten sääntöjen ja käytäntöjen mukaisesti kaikkien keskeisten elinten muodostaman laajan ja tehokkaan kokonaisuuden, ottaen huomioon tarpeen

edistää miesten ja naisten välistä tasa-arvoa ja kestävä kehitystä integroimalla ympäristönsuojelua ja ympäristön parantamista koskevat vaatimukset.

Kaikki nimetyt osapuolet, jäljempänä 'kumppani', pyrkivät yhteiseen päämäärään.

2. Kumppanuus kattaa tukitoimien valmistelun, rahoituksen, seurannan ja arvioinnin. Jäsenvaltioiden on varmistettava kaikkien asianomaisten kumppanien osallistuminen ohjelmityön eri vaiheissa ottaen huomioon jokaisen vaiheen määräajan.

3. Tukitoimien täytäntöönpano on toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden vastuulla kunkin jäsenvaltion erityistilanteen huomioon ottaen sopivalla alueellisella tasolla, sanotun kuitenkin rajoittamatta komission toimivaltaa erityisesti Euroopan yhteisöjen yleisen talousarvion toteuttamisen osalta.

4. Jäsenvaltiot tekevät yhteistyötä komission kanssa varmistaakseen, että yhteisön varoja käytetään moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti.

5. Komissio kuulee vuosittain Euroopan tasolla järjestäytyneitä työmarkkinaosapuolia yhteisön rakennepolitiikasta.

9 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'ohjelmityöllä' useassa vaiheessa tapahtuvaa järjestely-, päätöksenteko- ja rahoitusmenettelyä, jolla pannaan täytäntöön yhteisön ja jäsenvaltioiden monivuotinen yhteinen toiminta 1 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi;
- b) 'kehittämissuunnitelmalla', jäljempänä 'suunnitelma', asianomaisten jäsenvaltioiden laatimaa tilanneerittelyä, jossa otetaan huomioon 1 artiklan mukaiset tavoitteet ja keskeiset edellytykset näiden tavoitteiden saavuttamiseksi sekä strategiaa ja suunniteltuja toimintalinjoja, niiden erityisiä tavoitteita ja niihin liittyviä ohjeellisia rahoitusvaroja;
- c) 'tavoitteen 3 viitekehyksellä' asiakirjaa, jossa kuvataan työllisyyteen ja inhimillisiin voimavaroihin kohdistuvien tukitoimien tausta kunkin jäsenvaltion koko alueella sekä määritetään yhteydet työllisyyttä koskevaan kansalliseen toimintasuunnitelmaan kirjattuihin toimintalinjoihin;
- d) 'yhteisön tukikehyksellä' asiakirjaa, jonka komissio hyväksyy yhteisymmärryksessä kyseisen jäsenvaltion kanssa arvioituaan jäsenvaltion esittämän suunnitelman ja joka sisältää rahastojen ja jäsenvaltion strategian ja toimintalinjat, niiden erityiset tavoitteet, rahastojen rahoitustuen ja muut rahoitusvarat. Asiakirja jaetaan toimintalinjoittain ja se pannaan täytäntöön yhtenä tai useampana toimenpideohjelmana;
- e) 'tukitoimilla' rahastojen tukimuotoja, joita ovat
- i) toimenpideohjelmat tai yhtenäiset ohjelma-asiakirjat;
- ii) yhteisöaloiteohjelmat;
- iii) teknisen avun toimenpiteiden ja innovatiivisten toimien tuki;
- f) 'toimenpideohjelmalla' komission hyväksymää asiakirjaa, jolla pannaan täytäntöön yhteisön tukikehyksessä ja johon sisältyy monivuotisista toimenpiteistä koostuvia yhdenmukaisia toimintalinjoja, joiden toteuttamiseksi voidaan hyödyntää yhtä tai useampaa rahastoa, yhtä tai useampaa muuta olemassa olevaa rahoitusvälinettä sekä Euroopan investointipankkia. Yhdennetty toimenpideohjelma on toimenpideohjelma, joka saa rahoitusta useasta rahastosta;
- g) 'yhtenäisellä ohjelma-asiakirjalla' komission hyväksymää yhtenäistä asiakirjaa, johon on koottu yhteisön tukikehykseen ja toimenpideohjelmaan sisältyvät tiedot;
- h) 'toimintalinjalla' jotakin yhteisön tukikehykseen tai tukitoimeen liittyvän strategian toimintalinjaa. Sen osalta määritellään rahastojen ja muiden rahoitusvälineiden tuki sekä jäsenvaltion rahoitusvarat ja erityiset tavoitteet;
- i) 'yleiskattavalla tuella' tukitoimen osaa, jonka täytäntöönpano ja hallinnointi voidaan antaa yhdelle tai useammalle 26 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyille välittäjälle, mukaan lukien paikalliset

viranomaiset, alueelliset kehittämiselimet tai kansalaisjärjestöt, ja jota käytetään mieluiten paikallista kehittämistä koskevien aloitteiden tukemiseksi. Päätöksen käyttää yleiskattavaa tukea tekee jäsenvaltio yhteisymmärryksessä komission kanssa tai hallintoviranomainen yhteisymmärryksessä jäsenvaltion kanssa.

Yhteisöaloiteohjelmien ja innovatiivisten toimien osalta komissio voi päättää käyttää yleiskattavaa tukea koko tukitoimessa tai sen osassa. Yhteisöaloitteiden osalta päätös voidaan tehdä ainoastaan, jos siitä on ennalta sovittu asianomaisen jäsenvaltion kanssa;

- j) 'toimenpiteellä' keinoja, joilla toimintalinja jakotetaan monivuotiseksi ja jonka avulla toimia voidaan rahoittaa. Kaikki perustamissopimuksen 87 artiklassa tarkoitetut tukijärjestelmät ja jäsenvaltion nimeämien elinten myöntämät tuet tai tällaisten samaa tarkoitusta palvelevien tukijärjestelmien tai myönnettyjen tukien ryhmät tai niiden yhdistelmät määritellään toimenpiteeksi;
- k) 'toimella' lopullisten edunsaajien toteuttamaa hanketta tai toimintaa;
- l) 'lopullisilla edunsaajilla' toimista vastaavia julkisia tai yksityisiä elimiä tai yrityksiä. Jos kyseessä ovat perustamissopimuksen 87 artiklassa tarkoitetut tukijärjestelmät ja jos tukea myöntävät jäsenvaltion nimeämät elimet, lopullisia edunsaajia ovat tuen myöntävät elimet;
- m) 'ohjelma-asiakirjan täydennyksellä' tukitoimen strategian ja toimintalinjojen toteuttamista käsittelevää asiakirjaa, joka sisältää yksityiskohdat toimenpiteen tasolla 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja jonka jäsenvaltio tai hallintoviranomainen on laatinut ja mukautettu 34 artiklan 3 kohdan mukaisesti; se on toimitettava komissiolle tiedoksi;
- n) 'hallintoviranomaisella' julkista tai yksityistä kansallista, alueellista tai paikallista viranomaista tai elintä, jonka jäsenvaltio on nimennyt hallinnoimaan tässä asetuksessa tarkoitettua tukitoimintaa, tai jäsenvaltiota, jos se itse vastaa tästä tehtävästä. Jos jäsenvaltio nimeää hallintoviranomaiseksi muun kuin itsensä, on sen tämän kanssa vahvistettava

kaikki sen ja hallintoviranomaisen välisiä yhteyksiä sekä hallintoviranomaisen ja komission välisiä yhteyksiä koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Jos jäsenvaltio niin päättää, hallintoviranomainen voi olla sama elin kuin kyseiselle tukitoimelle maksuviranomaisena toimiva elin;

- o) 'maksuviranomaisella' yhtä tai useampaa kansallista, alueellista tai paikallista viranomaista tai elintä, joiden tehtäväksi jäsenvaltio on antanut laatia ja välittää maksupyynnöitä sekä ottaa vastaan komission suorittamat maksut. Jäsenvaltion on vahvistettava kaikki sen ja maksuviranomaisen välisiä yhteyksiä sekä maksuviranomaisen ja komission välisiä yhteyksiä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

10 artikla

Yhteensovittaminen

1. Rahastojen yhteensovittaminen tapahtuu erityisesti:
 - a) suunnitelmien, yhteisön tukikehysten, toimenpideohjelmien ja 9 artiklassa määriteltyjen yhtenäisten ohjelma-asiakirjojen sekä tarvittaessa 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun viitekehyksen mukaisesti;
 - b) tietyssä tavoitteessa toteutettujen tukitoimien seurannan ja arvioinnin avulla;
 - c) 3 kohdassa tarkoitettujen suuntaviivojen avulla.
2. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat kumppanuusperiaatteen mukaisesti eri rahastojen tukitoimien yhteensovittamisen toisaalta keskenään ja toisaalta Euroopan investointipankin ja muiden olemassa olevien rahoitusvälineiden tukitoimien kanssa.

Jotta käytetyillä budjettivaroilla olisi sopivimpien rahoitusvälineiden avulla mahdollisimman tehokas vaikutus, subventiomuotoiset yhteisön tukitoimet voidaan yhdistää sopivalla tavalla lainoihin ja takuisiin. Yhdistely voidaan määrittää yhdessä Euroopan investointipankin kanssa yhteisön tukikehystä tai yhtenäistä ohjelma-asiakirjaa laadittaessa. Siinä voidaan ottaa huomioon ehdotetun rahoitussuunnitelman tasapaino, rahastojen osuus sekä asetetut kehitystavoitteet.
3. Viimeistään kuukauden kuluessa siitä, kun tämä asetus tulee voimaan, ja tämän jälkeen ennen kuin 42 artiklassa tarkoitettu välitarkastus on tehty, komissio julkistaa kuultuaan kulloinkin kaikkia jäsenvaltioita 1

artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden osalta merkityksellisiä ja sovittuja yhteisön politiikkoja koskevat ohjeelliset laajat suuntaviivat toimivaltaisten kansallisten ja alueellisten viranomaisten auttamiseksi suunnitelmien laadinnassa ja tukitoimien mahdollisissa tarkistuksissa. Nämä suuntaviivat julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

11 artikla

Täydentävyys

1. Jotta saavutettaisiin todellisia taloudellisia vaikutuksia, rahastojen varoilla ei voida korvata jäsenvaltion julkisia tai niihin rinnastettavia rakenteellisia menoja.

2. Tätä varten komissio ja asianomainen jäsenvaltio vahvistavat tason, jolla jäsenvaltion on pidettävä julki- set tai niihin rinnastettavat rakenteelliset menonsa kaikilla tavoitteen 1 piiriin kuuluvilla alueillaan kyseisellä ohjelmakaudella.

Tavoitteille 2 ja 3 yhdessä komissio ja asianomainen jäsenvaltio vahvistavat tason, jolla jäsenvaltion on pidettävä aktiiviseen työvoimapolitiikkaan ja, silloin kun se on perusteltua, muihin kyseisten kahden tavoitteen mukaisten tulosten saavuttamisen mahdollistaviin toimiin liittyvät menonsa kansallisella tasolla ohjelmakauden aikana.

Jäsenvaltio ja komissio vahvistavat tällaiset menot neljännen alakohdan mukaisesti ennen komission päätöstä asianomaista jäsenvaltiota koskevien yhteisön tukikehysten tai yhtenäisten ohjelma-asiakirjojen hyväksymisestä, ja ne sisällytetään kyseisiin asiakirjoihin.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettujen menojen taso on pääsääntöisesti vähintään sama kuin edellisellä ohjelmakaudella saavutettu todellisten menojen vuotuinen keskitaso ja se määritellään niiden yleisten makrotaloudellisten olosuhteiden perusteella, joissa rahoitus toteutuu ottaen kuitenkin huomioon tietyt taloudelliset erityisilanteet, kuten yksityistämiset, jäsenvaltion edellisen ohjelmakauden julkisten rakenteellisten ja niihin rinnastettavien menojen poikkeuksellinen taso ja kansantalouden suhdanteet.

Lisäksi otetaan huomioon rakennerahastojen menojen mahdollinen väheneminen verrattuna kauteen 1994—1999.

3. Ohjelmakauden aikana 2 kohdassa tarkoitettulla alueellisella tasolla suoritetaan kolme täydentävyyden tarkastusta:

- a) edellä 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettu ennakkotarkastus, jota käytetään viitekehyksenä koko ohjelmakauden ajan;
- b) viimeistään kolmen vuoden kuluttua yhteisön tukikehysten tai yhtenäisten ohjelma-asiakirjojen hyväksymisestä ja pääsääntöisesti viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003 tehtävä välitarkastus, jonka yhteydessä komissio ja jäsenvaltio voivat sopia tarkistavansa tason, johon rakenteellisissa menoissa on päästävä, jos taloudellinen tilanne on johtanut julkisten tulojen tai työllisyystilanteen kehittymiseen asianomaisessa jäsenvaltiossa siten, että tilanne eroaa huomattavasti ennakkotarkastus- hetkellä ennakoitusta tilanteesta;
- c) ennen 31 päivää joulukuuta 2005 tehtävä tarkastus.

Tätä varten jäsenvaltion on annettava komissiolle asianmukaista tietoa suunnitelmia esittäessä sekä suoritettaessa välitarkastusta ja ennen 31 päivää joulukuuta 2005 tehtävän tarkastuksen yhteydessä. Tarvit- taessa käytetään tilastollisia arviointimenetelmiä.

Riippumatta näistä tarkastuksista jäsenvaltion on toimitettava koko ohjelmakauden ajan komissiolle tiedot muutoksista, joiden johdosta jäsenvaltio ei ehkä kykene säilyttämään menojensa tasoa 2 kohdassa tar- koitetulla tasolla.

12 artikla

Yhteensopivuus

Rahastoista rahoitettavien tai Euroopan investointi- pankista tai muusta rahoitusvälineestä tukea saavien toimien on oltava perustamissopimuksen määräysten ja sen nojalla annettujen säädösten sekä yhteisön poli- tiikkojen, mukaan lukien kilpailusäännöt sekä julkisia hankintoja, ympäristön suojelua ja parantamista, mies- ten ja naisten välisen eriarvoisuuden poistamista ja näiden välisen tasa-arvon lisäämistä koskevat säännöt.

II OSASTO

OHJELMATYÖ

I LUKU

TAVOITTEITA 1, 2 JA 3 KOSKEVAT YLEISET
SÄÄNNÖKSET

13 artikla

Maantieteellinen soveltamisala

1. Tavoitetta 1 koskevat suunnitelmat laaditaan kyseisen jäsenvaltion sopivimmaksi katsomalla maantieteellisellä tasolla, mutta niiden tulee pääsääntöisesti kattaa NUTS II -tasolla vain yksi alue. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin esittää yleisen kehityssuunnitelman kaikkien tai osan 3 artiklan 2 kohdassa, 6 artiklan 1 kohdassa ja 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun luetteloon sisältyvien alueidensa osalta sillä edellytyksellä, että suunnitelma sisältää 16 artiklassa luetellut seikat.

2. Tavoitetta 2 koskevat suunnitelmat laaditaan kyseisen jäsenvaltion sopivimmaksi katsomalla maantieteellisellä tasolla, mutta niiden tulee pääsääntöisesti kattaa kaikki yhdellä NUTS II -tason alueella sijaitsevat, 4 artiklan 4 kohdassa ja 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu luettelossa mainitut alueet. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin esittää jotkin tai kaikki 4 artiklan 4 kohdassa ja 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu luettelossa mainitut alueensa kattavan suunnitelman edellyttäen, että suunnitelmaan sisältyvät 16 artiklassa mainitut seikat. Jos suunnitelmat sisältävät muita kuin tavoitteen 2 kannalta tukikelpoisia alueita, niissä on eriteltävä tavoitteen 2 alueilla toteutettavat toimet ja muualla toteutettavat toimet.

3. Tavoitteeseen 3 kuuluvat suunnitelmat kattavat jäsenvaltion alueen tavoitteen 1 kohdealueiden ulkopuolisilla alueilla annettavan rahoituksen osalta, ja ne muodostavat, ottaen huomioon taloudelliseen ja sosiaaliseen uudelleenjärjestelyyn liittyvistä rakenneongelmista kärsivien alueiden yleiset tarpeet, koko kansallista aluetta koskevan viitekehyksen inhimillisten voimavarojen kehittämiseksi.

14 artikla

Kesto ja tarkistus

1. Kaikki suunnitelmat, yhteisön tukikehykset, toimenpideohjelmat ja yhtenäiset ohjelma-asiakirjat kat-

tavat seitsemän vuoden pituisen ohjelmakauden, sanottuna kuitenkin rajoittamatta 6 artiklan ja 7 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamista.

Ohjelmakausi alkaa 1 päivänä tammikuuta 2000.

2. Yhteisön tukikehykset, toimenpideohjelmat ja yhtenäiset ohjelma-asiakirjat tarkistetaan ja mukautetaan tarvittaessa jäsenvaltion tai komission aloitteesta kyseisen jäsenvaltion kanssa yhteisymmärryksessä tämän osaston säännösten mukaisesti 42 artiklassa tarkoitettuna väliarvioinnin ja 44 artiklassa tarkoitettuna suoritusvarauksen kohdentamisen jälkeen.

Ne voidaan myös tarkistaa muussa yhteydessä, jos sosiaalisessa ja taloudellisessa tilanteessa sekä työmarkkinoilla tapahtuu huomattavia muutoksia.

15 artikla

Valmistelu ja hyväksyminen

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tavoitteita 1, 2 ja 3 koskeva suunnitelma. Jäsenvaltioiden nimeämät, kansallista, alueellista tai muuta tasoa edustavat toimivaltaiset viranomaiset laativat suunnitelman. Tapauksissa, joissa tukitoimien on oltava yhtenäisen ohjelma-asiakirjan muodossa, kyseistä suunnitelmaa pidetään ehdotuksena yhtenäiseksi ohjelma-asiakirjaksi.

Yhteisön tukikehyksiä käytetään tavoitteen 1 osalta kaikkiin tavoitteeseen 1 kuuluviin alueisiin; kuitenkin niissä tapauksissa, joissa yhteisön määrärahat ovat alle tai eivät ole merkittävästi yli 1 miljardia euroa, jäsenvaltioiden on pääsääntöisesti toimitettava ehdotus yhtenäiseksi ohjelma-asiakirjaksi. Yhteisön tukikehyksiä täydennetään aina yhdellä tai useammalla toimintaohjelmalla.

Yhtenäisiä ohjelma-asiakirjoja on pääsääntöisesti käytettävä tavoitteiden 2 ja 3 osalta; jäsenvaltiot voivat kuitenkin halutessaan laadittua yhteisön tukikehyksen.

2. Jäsenvaltion on toimitettava suunnitelmat komissiolle kuultuaan kumppaneita, joiden on annettava lausuntonsa sellaisen määräajan kuluessa, joka mahdollistaa seuraavassa kohdassa tarkoitettuna määräajan noudattamisen.

Jollei kyseessä olevan jäsenvaltion kanssa muuta sovita, suunnitelmat on toimitettava viimeistään neljän kuukauden kuluttua 3 artiklan 2 kohdassa ja 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen tukikelpoisten alueiden luetteloiden vahvistamisesta.

3. Komissio arvioi suunnitelmat siltä osin, ovatko ne yhdenmukaisia tämän asetuksen tavoitteiden kanssa ottaen huomioon 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua viitekehyksen, muut yhteisön politiikat ja 41 artiklan 2 kohdan.

Komissio arvioi lisäksi kunkin ehdotetun, tavoitetta 3 koskevan suunnitelman siltä osin, ovatko suunnitellut toimet yhdenmukaisia 16 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua Euroopan työllisyysstrategian täytäntöönpanoa koskevan kansallisen suunnitelman kanssa, sekä millä tavalla ja missä määrin siinä otetaan huomioon taloudelliseen ja sosiaaliseen uudelleenjärjestelyyn liittyvistä rakenneongelmista kärsivien alueiden yleiset tarpeet.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa komissio laatii yhteisön tukikehykset yhteisymmärryksessä asianomaisen jäsenvaltion kanssa 48—51 artiklassa vahvistettuja menettelyjä noudattaen. Euroopan investointipankki voi osallistua yhteisön tukikehysten laatimiseen. Komissio tekee päätöksen rahastojen tuesta viimeistään viiden kuukauden kuluttua siitä, kun se on saanut kyseisen suunnitelman tai kyseiset suunnitelmat edellyttäen, että siihen/niihin sisältyy kaikki 16 artiklassa tarkoitettut seikat.

Komissio arvioi jäsenvaltioiden esittämät toimenpideohjelmaehdotukset siltä osin, ovatko ne yhdenmukaisia vastaavan yhteisön tukikehyksen tavoitteiden kanssa ja ovatko ne muiden yhteisön politiikkojen mukaisia. Komissio tekee päätöksen rahastoista myönnettävästä tuesta 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteisymmärryksessä asianomaisen jäsenvaltion kanssa edellyttäen, että ehdotuksiin sisältyy kaikki 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut seikat.

Jäsenvaltiot voivat toimittaa samanaikaisesti suunnitelmiansa kanssa ehdotukset toimenpideohjelmiiksi hakeusten käsittelyn ja ohjelmien toteuttamisen nopeuttamiseksi. Tehdessään päätöksen yhteisön tukikehyksestä komissio hyväksyy myös 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti suunnitelmien kanssa esitetyt toimenpideohjelmat edellyttäen, että niihin sisältyy kaikki 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut seikat.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa komissio tekee näiden suunnitelmien perusteella yhtenäisiä ohjelma-asiakirjoja koskevan päätöksen yhteisymmärryksessä kyseisen jäsenvaltion kanssa ja 48—51 artiklassa säädettyjä menettelyjä noudattaen. Euroopan investointipankki voi osallistua yhtenäisten ohjelma-asiakirjojen laatimiseen. Komissio tekee 28

artiklan 1 kohdan mukaisesti yhden päätöksen yhtenäisestä ohjelma-asiakirjasta ja rahastojen tuesta viimeistään viisi kuukautta sen jälkeen, kun se on saanut kyseisen suunnitelman, edellyttäen, että siihen sisältyy kaikki 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut seikat.

6. Jäsenvaltio tai hallintoviranomainen vahvistaa 9 artiklan m alakohdassa määritellyn ohjelma-asiakirjan täydennyksen seurantakomitean suostumuksella, jos ohjelma-asiakirjan täydennys on laadittu rahastoista myönnettävää tukea koskevan komission päätöksen tekemisen jälkeen, tai sen jälkeen kun asianomaisia osapuolia on kuultu, jos se on laadittu ennen rahastoista myönnettävää tukea koskevan päätöksen tekemistä. Jälkimmäisessä tapauksessa seurantakomitea joko vahvistaa ohjelma-asiakirjan täydennyksen tai pyytää sen mukauttamista 34 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Viimeistään kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun komissio on tehnyt toimenpideohjelman tai yhtenäisen ohjelma-asiakirjan hyväksymistä koskevan päätöksen, jäsenvaltion on toimitettava se komissiolle tiedoksi yhtenä asiakirjana.

7. Komission yhteisön tukikehyksistä ja yhtenäisistä ohjelma-asiakirjoista tekemät päätökset julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Komissio toimittaa nämä päätökset sekä hyväksymänsä yhteisön tukikehykset ja yhtenäiset ohjelma-asiakirjat pyynnöstä tiedoksi Euroopan parlamentille.

II LUKU

TAVOITTEIDEN 1, 2 JA 3 OHJELMATYÖN SISÄLTÖ

16 artikla

Suunnitelmat

1. Tavoitteiden 1, 2 ja 3 mukaisten suunnitelmien on perustuttava asianmukaisesti kansallisiin ja alueellisiin toimintalinjoihin ja niissä on otettava huomioon 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut ohjeelliset suunta-aviivat ja niissä on oltava:

a) määrällinen kuvaus nykytilanteesta, jos se on määrällisesti esitettävissä, joko tavoitteen 1 alueiden eroavuuksien, jälkeensäjäneisyyden ja kehitysmahdollisuuksien osalta tai tavoitteen 2 alueiden uudelleenjärjestelyn osalta taikka inhimillisten voimavarojen kehittämisen tai työllisyyspolitiikan osalta

jäsenvaltiossa tai tavoitteen 3 kohdealueella samoin kuin käyttöön otettujen rahoitusvarojen kuvaus ja edellisen ohjelmakauden tärkeimmät tulokset ottaen huomioon käytettävissä olevat arviointitulokset;

- b) kuvaus 1 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden ja hyväksytyjen toimintalinjojen saavuttamiseen soveltuvasta strategiasta alueiden, myös maaseutualueiden, kestävästä kehittämistä ja niiden uudelleenjärjestelyä, siihen liittyvää inhimillisten voimavarojen kehittämistä sekä koulutukseen ja työllisyyteen liittyvien politiikkojen ja järjestelmien mukauttamista ja nykyaikaistamista varten.

Tässä alakohdassa lueteltujen seikkojen lisäksi jäsenvaltioiden on osoitettava jokaisen tavoitteen 3 kuuluvan suunnitelman osalta, että suunnitellut toimintalinjat ovat yhdenmukaiset olemassa olevan kansallisen työllisyysuunnitelman kanssa ottaen huomioon kyseisen strategian päätavoitteet ja niiden saavuttamiseen käytettävät pääasialliset keinot.

Jäsenvaltioiden on myös osoitettava, että jokaiseen tavoitteen 2 mukaiseen suunnitelmaan sisältyvät, ESR:stä tuettavat ja muiden rahastojen kanssa yhteensovitettavat inhimillisiä voimavaroja ja työllisyyttä koskevat toimet kuuluvat uudelleenjärjestelystrategiaan sekä kuvastavat inhimillisiin voimavaroihin ja työllisyyteen liittyvää, 41 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ennakoarviointia. Jos nämä tarpeet eivät edellytä huomattavaa summaa, niistä huolehditaan osana tavoitetta 3;

- c) selvitys rahastojen, tarvittaessa Euroopan investointipankin ja muiden rahoitusvälineiden antaman rahoitustuen, asetuksen (EY) N:o 1257/1999 (EMOTR) 33 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden osalta myös EMOTR:n tukiosaston kokonaismäärän, suunnittelusta käytöstä ja muodosta; teknisen avun ennakoitu tarve; täydentävyys osoitetaan 11 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti, ja tavoitteen 1 osalta esitetään ohjeellista kokonaisrahoitusta kuvaava taulukko, joka sisältää julkiset tai niihin rinnastettavat varat ja tarvittaessa arvioidut yksityiset varat sekä yhteisön rakennemenot jokaisen suunnitelmassa esitetyn toimintalinjan osalta.

Suunnitelmissa on joka tapauksessa eriteltävä siirtymäkauden tukea saavien alueiden kokonaismäärärahat ja ne kokonaismäärärahat, jotka on tarkoitettu muille tavoitteisiin 1 tai 2 kuuluville alueille.

ESR:n osallistuessa tavoitteisiin 2 ja 3 rahoitustuen prosentiosuudet voivat olla korkeampia tavoitteen

2 piiriin kuuluvilla alueilla kuin näiden ulkopuolella.

Tavoitteen 3 osalta rahoitusuunnitelmassa on eriteltävä aiottujen määrärahojen suunniteltu keskitäminen sellaisille alueille, joilla on taloudellisesta ja sosiaalisesta uudelleenjärjestelystä johtuvia rakenneongelmia;

- d) selvitys kumppanien kuulemiseksi toteutetuista järjestelyistä.

2. Tavoitteen 1 alueilla suunnitelmiin on sisällyttävä kaikki taloudelliseen ja sosiaaliseen uudelleenjärjestelyyn sekä inhimillisten voimavarojen kehittämiseen 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu viitekehys huomioon ottaen samoin kuin maaseudun kehittämiseen ja kalatalouden rakenteisiin liittyvä toiminta.

Jos jäsenvaltio muodostaa kokonaisuudessaan tavoitteen 1 alueen, suunnitelmissa on oltava 1 kohdan b alakohdan toisessa alakohdassa esitetyt seikat.

3. Jäsenvaltioiden on mainittava erikseen kuhunkin rahastoon liittyvät seikat, mukaan lukien haetun tuen määrä sekä selvitys suunnitelluista toimenpideohjelmista ja erityisesti niiden erityistavoitteista ja suunnitelluista pääasiallisista toimenpidetyypeistä.

17 artikla

Yhteisön tukikehykset

1. Yhteisön tukikehyksessä on varmistettava kaiken yhteisön rakennetuen yhteensovittaminen asianomaisilla alueilla, mukaan lukien 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti tuki inhimillisten voimavarojen kehittämiseen.

2. Kaikkiin yhteisön tukikehyksiin on sisällyttävä:

- a) selonteko asianomaisen jäsenvaltion ja yhteisön yhteistä toimintaa varten valitusta strategiasta ja toimintalinjoista, niiden erityistavoitteet määrällisesti ilmaistuina, jos määrinä ilmaiseminen on mahdollista, 41 artiklan 2 kohdan mukainen arvio odotetusta vaikutuksesta, tiedot siitä, miten tässä strategiassa ja näissä toimintalinjoissa otetaan huomioon 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut ohjeelliset suuntaviivat, talouspolitiikat, työllisyyden kehittämisstrategia kansalaisten sopeutumiskykyä ja taitoja parantamalla ja tarvittaessa asianomaisen jäsenvaltion aluepolitiikat;

b) selvitys sellaisten toimenpideohjelmien luonteesta ja kestosta, joita ei ole hyväksytty samanaikaisesti yhteisön tukikehyksen kanssa, mukaan lukien erityisesti niiden erityistavoitteet ja valitut toimintalinjat;

c) ohjeellinen rahoitussuunnitelma, jossa täsmennetään 28 ja 29 artiklan mukaisesti jokaisen toimintalinjan osalta kullekin vuodelle kustakin rahastosta, tarvittaessa Euroopan investointipankista ja muista rahoitusvälineistä kohdennettavan rahoitustuen määrä, mukaan lukien asetuksen (EY) N:o 1257/1999 33 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden osalta EMOTR:n tukiosaston kokonaismäärä, silloin kun nämä osallistuvat suoraan rahoitussuunnitelmaan, sekä kunkin rahaston rahoitusosuutta vastaavat kansallisen tason tukikelpoiset julkiset ja arvioidut yksityiset kokonaismäärärahat.

Tavoitteen 3 osalta rahoitussuunnitelmassa on eriteltävä aiottujen määrärahojen suunniteltu keskitäminen sellaisille alueille, joilla on taloudellisesta ja sosiaalisesta uudelleenjärjestelystä johtuvia rakenneongelmia.

Rahoitussuunnitelmassa on eriteltävä siirtymäkauden tukea saaville alueille tarkoitetut määrärahat.

Jokaiselle yhteisön tukikehykselle rahastoista vuosittain varatun kokonaisrahoitusosuuden on noudatettava sovellettavia rahoitusnäkyviä ottaen huomioon 7 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettu asteittainen väheneminen;

d) yhteisön tukikehyksen täytäntöönpanosäännökset, joissa on mainittava:

— jäsenvaltion nimeämä, 9 artiklan n alakohdassa tarkoitettu hallintoviranomainen, joka vastaa 34 artiklan mukaisesti yhteisön tukikehyksen hallinnosta,

— järjestelyt kumppanien mukaan ottamiseksi 35 artiklassa tarkoitettuihin seurantakomiteoihin;

e) tarvittaessa tiedot tukitoimien valmisteluun, seurantaan ja arviointiin tarvittavista määrärahoista.

Yhteisön tukikehykset sisältävät 11 artiklan mukaisesti täydentävyyden ennakkotarkastuksen ja asianmukaiset tiedot erityisesti asianomaisesta jäsenvaltiosta edunsääjinä oleville alueille suuntautuvien rahoitusvirtojen avoimuudesta.

18 artikla

Toimenpideohjelmat

1. Yhteisön tukikehykseen kuuluvat tukitoimet toteutetaan pääsääntöisesti aluekohtaisesti integroiduilla 9 artiklassa määritellyillä toimenpideohjelmilla.

2. Jokaiseen toimenpideohjelmaan on sisällyttävä:

a) ohjelman toimintalinjat, tieto niiden yhdenmukaisuudesta asianmukaisen yhteisön tukikehyksen kanssa, niiden erityistavoitteet määrällisesti esitettynä, jos määrinä ilmaiseminen on mahdollista, ja 41 artiklan 2 kohdan mukaisesti odotettujen vaikutusten arviointi;

b) pääpiirteittäinen kuvaus toimintalinjojen toteuttamiseksi suunnitelluista toimenpiteistä, mukaan lukien tarvittavat tiedot sen tarkastamiseksi, että ne ovat perustamissopimuksen 87 artiklassa tarkoitettujen tukijärjestelmien mukaisia; tarvittaessa toimenpideohjelman valmisteluun, seurantaan ja arviointiin liittyvien tarvittavien toimenpiteiden luonne;

c) ohjeellinen rahoitussuunnitelma, jossa täsmennetään 28 ja 29 artiklan mukaisesti jokaisen toimintalinjan osalta kullekin vuodelle kustakin rahastosta, tarvittaessa Euroopan investointipankista, ja muista rahoitusvälineistä kohdennettavan rahoitustuen määrä, mukaan lukien asetuksen (EY) N:o 1257/1999 33 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden osalta tiedoksi EMOTR:n tukiosaston kokonaismäärä, silloin kun nämä osallistuvat suoraan rahoitussuunnitelmaan, sekä kunkin rahaston rahoitusosuutta vastaavat kansallisen tason tukikelpoiset julkiset ja arvioidut yksityiset kokonaismäärärahat.

Rahoitussuunnitelmassa on eriteltävä eri rahastojen kokonaisrahoitusosuudesta siirtymäkauden tukea saaville alueille tarkoitetut määrärahat.

Rahastoista vuosittain varatun kokonaisrahoitusosuuden on noudatettava sovellettavia rahoitusnäkyviä ottaen huomioon 7 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettu asteittainen väheneminen;

d) toimenpideohjelman täytäntöönpanosäännökset, joissa on mainittava

i) jäsenvaltion nimeämä, 9 artiklan n alakohdassa tarkoitettu hallintoviranomainen, joka vastaa

34 artiklan mukaisesti toimenpideohjelman hallinnosta;

- ii) kuvaus toimenpideohjelman hallintoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä;
- iii) kuvaus seuranta- ja arviointijärjestelmistä ja erityisesti seurantakomitean tehtävä;
- iv) rahoitusvirtojen käyttöön ottamista ja liikkeitä koskevien menettelyjen määrittely avoimuuden varmistamiseksi;
- v) toimenpideohjelman tarkastamista koskevien erityisten sääntöjen ja menettelyjen kuvaus.

3. Ohjelma-asiakirjan täydennykseen on sisällyttävä:

- a) toimenpiteet toimenpideohjelman vastaavien toimintalinjojen toteuttamiseksi; 41 artiklan 3 kohdan mukaisesti määrinä ilmoitettujen toimenpiteiden ennakoarviointi, jos määrinä ilmoittaminen on mahdollista; vastaavat seurantaindikaattorit 36 artiklan mukaisesti;
- b) toimenpiteiden lopullisten edunsaajaryhmien määrittely;
- c) rahoitussuunnitelma, jossa täsmennetään 28 ja 29 artiklan mukaisesti jokaisen toimenpiteen osalta asianomaisesta rahastosta, tarvittaessa Euroopan investointipankista, ja muista rahoitusvälineistä kohdennettavan rahoitustuen kokonaismäärä sekä rahastojen rahoitusosuutta vastaavat kansallisen tason tukikelpoiset julkiset tai niihin rinnastettavat ja arvioidut yksityiset kokonaismäärärahat; yhdestä rahastosta tiettyyn toimenpiteeseen maksettava osuus määritetään 29 artiklan ja kyseiselle toimintalinjalle yhteensä myönnettävien yhteisön määrärahojen mukaisesti.

Rahoitussuunnitelmassa on eriteltävä siirtymäkauden tukea saaville alueille tarkoitetut määrärahat;

Rahoitussuunnitelman mukana on toimitettava kuvaus toimenpiteiden yhteisrahoitusta koskevista järjestelyistä ottaen huomioon kyseisen jäsenvaltion institutionaaliset, oikeudelliset ja rahoitusta koskevat järjestelmät;

- d) toimenpiteet, joilla 46 artiklan mukaisesti varmistetaan toimenpideohjelman julkisuus;
- e) kuvaus komission ja asianomaisen jäsenvaltion kesken sovituista mahdollisuuksien mukaan sähköi-

sesti toimivista tietojenvaihtojärjestelyistä tässä asetuksessa säädettyjen hallintoa, seurantaa ja arviointia koskevien vaatimusten täyttämiseksi.

19 artikla

Yhtenäiset ohjelma-asiakirjat

1. Tavoitteiden 2 ja 3 sekä 1, sellaisena kuin se on täsmennetty 15 artiklan 1 kohdassa, tukitoimet ovat pääsääntöisesti yhtenäisten ohjelma-asiakirjojen muodossa. Tavoitteiden 2 ja 3 osalta sovelletaan 15 artiklan 1 kohdan c alakohtaa.

2. Tavoitteen 1 mukaiseen yhtenäiseen ohjelma-asiakirjaan on sisällyttävä kaikki taloudellista ja sosiaalista uudelleenjärjestelyä, työllisyyskehitystä kansalaisten sopeutumiskykyä ja taitoja parantamalla sekä maaseudun kehittämistä ja kalatalouden rakenteita koskevat asianomaiset toimenpiteet ottaen huomioon 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu viitekehys.

Tavoitteen 2 mukaisella yhtenäisellä ohjelma-asiakirjalla on varmistettava yhteisön rakennetuen yhteensovittaminen kokonaisuudessaan, mukaan lukien asetuksen (EY) N:o 1257/1999 (EMOTR) 40 artiklan 2 kohdan mukaisesti mainitun asetuksen 33 artiklan mukainen maaseudun kehittäminen mutta lukuun ottamatta inhimillisten voimavarojen kehittämiseen tavoitteen 3 nojalla myönnettävää tukea, kaikkialla tavoitteen 2 alueilla.

Tavoitetta 3 koskevalla yhtenäisellä ohjelma-asiakirjalla on varmistettava kaiken inhimillisten voimavarojen kehittämiseen tarkoitetun yhteisön rakennetuen yhteensovittaminen 5 artiklassa tarkoitetuilla alueilla lukuun ottamatta tavoitteen 2 nojalla tälle alalle myönnettävää tukea.

3. Kuhunkin yhtenäiseen ohjelma-asiakirjaan on sisällyttävä seuraavat seikat:

- a) selonteko asianomaisen jäsenvaltion ja yhteisön yhteistä toimintaa varten valituista strategiasta ja toimintalinjoista, niiden erityistavoitteet määrällisesti ilmaistuna, jos määrinä ilmaiseminen on mahdollista, 41 artiklan 2 kohdan mukainen arvio odotetusta vaikutuksesta ja erityisesti ympäristövaikutuksesta, tiedot siitä, miten niissä otetaan huomioon 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen ohjeellisten suuntaviivien, talouspolitiikan, työllisyyden kehittämisstrategia kansalaisten sopeutumiskykyä ja tai-

- toja parantamalla ja tarvittaessa asianomaisen jäsenvaltion aluepolitiikat;
- b) pääpiirteittäinen kuvaus toimintalinjojen toteuttamiseksi suunnitelluista toimenpiteistä, mukaan lukien tarvittavat tiedot sen tarkastamiseksi, että ne ovat perustamissopimuksen 87 artiklassa tarkoitettujen tukijärjestelmien mukaisia; tarvittaessa yhtenäisen ohjelma-asiakirjan valmisteluun, seurantaan ja arviointiin liittyvien tarvittavien toimenpiteiden luonne;
- c) ohjeellinen rahoitussuunnitelma, jossa täsmennetään 28 ja 29 artiklan mukaisesti jokaisen toimintalinjan osalta kullekin vuodelle kustakin rahastosta, tarvittaessa Euroopan investointipankista, ja muista rahoitusvälineistä kohdennettavan suunnitellun rahoitustuen kokonaismäärä, mukaan lukien asetuksen (EY) N:o 1257/1999 33 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden osalta tiedoksi EMOTR:n tukiosaston kokonaismäärä, silloin kun nämä osallistuvat suoraan rahoitussuunnitelmaan, sekä kunkin rahaston rahoitusosuutta vastaavat kansallisen tason tukikelpoiset julkiset tai niihin rinnastettavat ja arvioidut yksityiset kokonaismäärärahat.

Rahoitussuunnitelmassa on eriteltävä siirtymäkauden tukea saaville alueille tarkoitetut määrärahat.

Rahastoista vuosittain varatun kokonaisrahoitusosuuden on noudatettava sovellettavia rahoitusnäköyksiä ottaen huomioon 7 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettu asteittainen väheneminen.

Tavoitteen 3 osalta rahoitussuunnitelmassa on eriteltävä aiottujen määrärahojen suunniteltu keskittäminen sellaisille alueille, joilla on taloudellisesta ja sosiaalisesta uudelleenjärjestelystä johtuvia rakenneongelmia;

- d) yhtenäisen ohjelma-asiakirjan täytäntöönpanosääntökset, joissa on mainittava
- i) jäsenvaltion nimeämä, 9 artiklassa tarkoitettu hallintoviranomainen, joka vastaa 34 artiklan mukaisesti yhtenäisen ohjelma-asiakirjan hallinnosta;
- ii) kuvaus yhtenäisen ohjelma-asiakirjan hallintoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä;
- iii) kuvaus seuranta- ja arviointijärjestelmistä, erityisesti seurantakomitean tehtävä;
- iv) rahoitusvarojen käyttöön asettamista ja siirtoja koskevien menettelyjen määrittely avoimuuden varmistamiseksi;
- v) yhtenäisen ohjelma-asiakirjan tarkastamista koskevien erityisten sääntöjen ja menettelyjen kuvaus;
- e) tarvittaessa tiedot tukitoimien valmisteluun, seurantaan ja arviointiin tarvittavista määrärahoista.

Yhtenäinen ohjelma-asiakirja sisältää 11 artiklan mukaisesti täydentävyyden ennakkotarkastuksen jäsenvaltion ja komission välillä sovittujen asiaankuuluvan tavoitteen tai tavoitteiden osalta ja asianmukaiset tiedot erityisesti asianomaisesta jäsenvaltiosta edunsaajina oleville alueille suuntautuvien rahoitusvirtojen avoimuudesta.

4. Kuhunkin ohjelma-asiakirjaan liittyy 9 artiklan m alakohdassa määritelty ja 18 artiklan 3 kohdassa kuvattu ohjelma-asiakirjan täydennys.

III LUKU

YHTEISÖALOITTEET

20 artikla

Sisältö

1. Yhteisöaloitteet koskevat seuraavia aloja:
 - a) rajat ylittävä, valtioiden välinen ja alueiden välinen yhteistyö, jolla pyritään edistämään koko yhteisön alueen sopusointuista, tasapainoista ja kestäväää kehittämistä (Interreg),
 - b) kriisikaupunkien ja -lähiöiden taloudellinen ja sosiaalinen elvyttäminen kestävä kaupunkikehityksen edistämiseksi (Urban),
 - c) maaseudun kehittäminen (Leader),
 - d) valtioiden välinen yhteistyö, jonka tarkoituksena on edistää uusia käytäntöjä kaikenlaisen työmarkkinoihin liittyvän syrjinnän ja eriarvoisuuden torjumiseksi (Equal).
2. Vähintään 2,5 prosenttia 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista rakennerahastojen maksusitoumusmäärärahoista kohdennetaan Interregille, jonka puitteissa

on otettava asianmukaisesti huomioon rajat ylittävä toiminta erityisesti laajentumista silmällä pitäen ja jäsenvaltiot, joilla on pitkä ulkoraja hakijamaiden kanssa, sekä nykyistä parempi koordinointi Phare, Tacis ja Meda -ohjelmien kanssa. Myös yhteistyöhön syrjäisimpien alueiden kanssa on kiinnitettävä asian vaatimaa huomiota.

Equal-ohjelman puitteissa kiinnitetään asianmukaista huomiota turvapaikan hakijoiden yhteiskunnalliseen ja ammatilliseen integrointiin.

3. Yhteisöaloitteiden yhteydessä hyväksyttävät ohjelmat voivat koskea muita kuin 3 ja 4 artiklassa tarkoitettuja alueita.

21 artikla

Valmistelu, hyväksyminen ja täytäntöönpano

1. Komissio vahvistaa 48—51 artiklassa tarkoitettuja menettelyjä noudattaen ja asiasta Euroopan parlamentille tiedotettuaan suuntaviivat, joissa kunkin aloitteen osalta kuvataan tavoitteet, soveltamisala ja asianmukaiset täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Suuntaviivat julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

2. Kutakin 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua alaa rahoitetaan ainoastaan yhdestä rahastosta, eli a alakohdassa tarkoitettua alaa EAKR:sta, b alakohdassa tarkoitettua alaa EMOTR:n ohjausosastosta ja c alakohdassa tarkoitettua alaa ESR:sta. Rahastojen tukipäätöksessä voidaan laajentaa kutakin rahastoa koskevissa erityisasetuksissa määriteltyä soveltamisalaa, ei kuitenkaan näitä erityissäädöksiä laajemmaksi, jotta voitaisiin kattaa myös kyseisen yhteisöaloiteohjelman täytäntöönpanoon tarvittavat toimenpiteet.

3. Komissio tekee 1 kohdassa ja 41 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen ja asianomaisten jäsenvaltion tai asianomaisten jäsenvaltioiden esittämien suuntaviivojen mukaan laadittujen ehdotusten perusteella päätöksen yhteisöaloiteohjelmista 28 artiklan mukaisesti.

4. Yhteisöaloiteohjelmia tarkastellaan uudelleen 42 artiklassa tarkoitettujen väliarviointien yhteydessä ja niitä muutetaan tarvittaessa asianomaisten jäsenvaltion tai asianomaisten jäsenvaltioiden taikka komission aloitteesta yhteisymmärryksessä tämän jäsenvaltion tai näiden jäsenvaltioiden kanssa.

5. Yhteisöaloitteisiin kuuluvat ohjelmat kattavat 1 päivänä tammikuuta 2000 alkavan seitsemän vuoden jakson.

IV LUKU

INNOVATIIVISET TOIMET JA TEKNINEN APU

22 artikla

Innovatiiviset toimet

1. Komission aloitteesta ja 48—51 artiklassa tarkoitettujen komiteoiden annettua lausuntonsa erityyppisten innovatiivisten toimien suuntaviivoista rahastoista voidaan rahoittaa enintään 0,40 prosenttiin asti vuotuisista varoista innovatiivisia toimia yhteisön tasolla. Näihin toimiin kuuluvat tutkimukset, pilottihankkeet ja kokemustenvaihto.

Innovatiivisilla toimilla edistetään tavoitteiden 1, 2 ja 3 mukaisten tukitoimien laadun parantamiseen tarkoitettujen innovatiivisten menetelmien ja käytäntöjen kehittämistä. Ne pannaan täytäntöön yksinkertaisella, avoimella ja moitteettoman varainhoidon mukaisella tavalla.

2. Jokaista pilottihankkeen toiminta-alaa rahoitetaan yhdestä rahastosta. Rahastojen tukipäätöksessä voidaan laajentaa kutakin rahastoa koskevissa erityisasetuksissa määriteltyä soveltamisalaa mainittujen erityissäännösten rajoissa kyseisen pilottihankkeen täytäntöönpanoon tarvittavien toimenpiteiden toteuttamiseksi.

23 artikla

Tekninen apu

Komission aloitteesta tai toimeksiannosta ja 48—51 artiklassa tarkoitettujen komiteoiden annettua lausuntonsa erityyppisistä toimenpiteistä rahastoista voidaan rahoittaa enintään 0,25 prosenttiin asti vuotuisista varoista tämän asetuksen täytäntöönpanoon tarvittavia valmistelua, seurantaa, arviointia ja valvontaa koskevia toimenpiteitä. Näihin toimiin kuuluvat erityisesti:

a) rahastojen toimiin liittyvät tutkimukset, mukaan lukien yleisluontoiset tutkimukset;

b) kumppaneille, rahastojen tukitoimien lopullisille edunsaajille ja yleisölle tarkoitettu tekninen apu, kokemustenvaihto ja tiedotus;

c) hallinnossa, seurannassa ja arvioinnissa käytettävien atk-järjestelmien käyttöönotto, käyttö ja keskinäiset yhteydet;

d) arviointimenetelmien parantaminen ja tietojenvaihto tämän alan käytänteistä.

24 artikla

Innovatiivisten toimien ja teknisen avun hyväksyminen

1. Komissio arvioi 22 ja 23 artiklan mukaiset rahastoille osoitetut tukihakemukset asianomaisten jäsenvaltioiden toimitettua innovatiivisia toimia koskevat tiedot seuraavien seikkojen perusteella:

a) ehdotetun tukitoimen kuvaus, soveltamisala, mukaan lukien maantieteellinen kattavuus ja erityistavoitteet;

b) tukitoimen toteuttamisesta vastaavat elimet ja edunsaajat;

c) aikataulu ja rahoitusuunnitelma, mukaan lukien yhteisön muiden rahoituslähteiden osuudet;

d) määräykset, joilla varmistetaan tehokas ja asianmukainen täytäntöönpano;

e) tarvittavat seikat sen tutkimiseksi, ovatko toimet yhteisön politiikkojen ja 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen suuntaviivojen mukaiset.

Komissio hyväksyy tuen myöntämisen rahastoista, kun hakemus voidaan näiden tietojen perusteella.

2. Komissio antaa heti hakemuksen hyväksymisen jälkeen siitä tiedon asianomaisille jäsenvaltioille.

3. Tässä asetuksessa tarkoitettu jäsenvaltioiden rahoitusvastuu ei koske 22 artiklassa tarkoitettuja innovatiivisia toimia eikä 23 artiklassa tarkoitettua teknistä apua, tämän kuitenkaan rajoittamatta kunkin

jäsenvaltion omista institutionaalisista säännöksistä johtuvien velvoitteiden noudattamista.

V OSASTO

SUURHANKKEET

25 artikla

Määritelmä

Rahastoista voidaan rahoittaa tukitoimen osana menoja, jotka liittyvät suurhankkeisiin,

a) jotka ovat taloudellisesti yhtenäisiä kokonaisuuksia, joilla on täsmällinen tekninen tehtävä ja selvästi eriytetyt tavoitteet ja

b) joiden rahastojen rahoitusosuutta määritettäessä huomioon otettavat kokonaiskustannukset ovat yli 50 miljoonaa euroa.

26 artikla

Hyväksyminen ja täytäntöönpano

1. Jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen, joka suunnittelee rahaston osallistumista suurhankkeeseen tukitoimen täytäntöönpanon aikana, on ilmoitettava siitä ennakolta komissiolle ja toimitettava seuraavat tiedot:

a) täytäntöönpanosta vastaava elin;

b) investointityyppi ja sen kuvaus, kokonaismäärärahat ja sijainti;

c) hankkeen toteuttamisaikataulu;

d) kustannus-hyötyanalyysi myös rahoituksen osalta, riskinarviointi sekä tiedot hankkeen taloudellisesta elinkelpoisuudesta;

e) sekä:

— perusrakenteisiin liittyvien investointien osalta: analyysi hankkeen kustannuksista ja sosioekonomisesta hyödystä, johon sisältyy ennakoitu käyttöaste, arvioitu vaikutus kehitykseen tai uudelleenjärjestelyyn kyseisellä alueella sekä julkisia hankintoja koskevien yhteisön sääntöjen soveltaminen,

— tuotannollisten investointien osalta: analyysi kyseisen alan markkinanäkymistä ja hankkeen ennakkoidusta tuottavuudesta,

- f) välittömät ja välilliset työllisyysvaikutukset, mahdollisuuksien mukaan myös yhteisön tasolla;
- g) seikat, joiden perusteella voidaan arvioida ympäristövaikutuksia sekä varovaisuuden ja ennaltaehkäisevän toiminnan periaatteiden sekä oikaisevien toimien periaatteiden soveltamista, joiden mukaan ympäristöhaitat pyritään korjaamaan ensisijaisesti jo saastelähteellä, saastuttaja maksaa -periaatteen soveltamista sekä yhteisön ympäristölainsäädännön noudattamista;
- h) kilpailusääntöjen, muun muassa valtiontukea koskevien sääntöjen, noudattamisen arvioimisessa tarvittavat tiedot;
- i) selvitys rahastojen tuen vaikutuksesta hankkeen toteutumiseen;
- j) rahoitussuunnitelma sekä rahastojen ja kaikkien muiden yhteisön rahoitusvälineiden suunniteltu kokonaisrahoitusosuus;

2. Komissio arvioi kuultutaan tarvittaessa Euroopan investointipankkia hankkeen seuraavien seikkojen perusteella:

- a) suunniteltu investointityyppi ja tarvittaessa ennakoitujen tulot;
- b) kustannus-hyötyanalyysin tulokset;
- c) ympäristövaikutusten arvioinnin tulos;
- d) yhdenmukaisuus vastaavan tukitoimen toimintalinjojen kanssa;
- e) yhteensopivuus yhteisön muiden politiikkojen kanssa;
- f) oletetut taloudelliset ja sosiaaliset hyödyt, erityisesti työllisyyden kannalta, suhteessa käyttöön otettuihin rahoitusvaroihin;
- g) rahoitusvälineiden yhteensovittaminen sekä 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tukien ja lainojen yhdistäminen.

3. Komissio päättää vahvistaa tai muuttaa yhteisön tukiosuutta kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut 1 kohdassa tarkoitettut tiedot, tai kolmen kuukauden kuluessa, jos Euroopan investointipankin

kuuleminen on tarpeen. Jos komissio katsoo, että rahastojen tuen myöntäminen hankkeelle ei ole osittain tai kokonaan perusteltua, se voi päättää kieltäytyä rahoituksesta osittain tai kokonaan esittämällä perustelut.

VI LUKU

YLEISKATTAVA TUKI

27 artikla

Yleiskattava tuki

1. Jos osa tukitoimen täytäntöönpanosta ja hallinnosta on annettu 9 artiklan i alakohdan mukaisesti välittäjien hoidettavaksi, kyseisten välittäjien on osoitettava vakavaraisuutensa sekä tunnustettu hallinnollinen ja varainhoitoa koskeva pätevyytensä ja kokemuksensa. Niiden on yleensä oltava kyseiselle alueelle tai kyseisille alueille sijoittautuneita tai siellä edustettuja, mutta ne voivat rajoitetuissa ja perustelluissa tapauksissa olla sijoittautuneita kyseisen alueen ulkopuolella. Niillä on oltava monivuotinen kokemus asianomaiselta alalta, niiden toiminnan on oltava luonteeltaan yleishyödyllistä ja niiden sosioekonomisten intressien, joihin suunniteltujen toimenpiteiden täytäntöönpanolla suoraan vaikutetaan, on liityttävä riittävällä tavalla välittäjien toimintaan.

2. Yleiskattavan tuen käyttö mainitaan asianomaisessa rahastoista myönnettävää tukea koskevassa päätöksessä 18 artiklan 2 kohdan d alakohdassa sekä 19 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettuna tukitoimen täytäntöönpanoa koskevana erityissäännöksenä. Jäsenvaltio tai hallintoviranomainen ja välittäjänä toimiva elin sopivat keskenään yleiskattavan tuen käyttöä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

Yhteisöaloiteohjelmien ja innovatiivisten toimien yhteydessä yleiskattavan tuen käyttöä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sopivat komissio ja kyseinen välittäjänä toimiva elin. Yhteisöaloiteohjelmien osalta näistä yksityiskohtaisista säännöistä on sovittava myös asianomaisen jäsenvaltion kanssa. Edellä 18 artiklassa tarkoitettu ohjelma-asiakirjan täydennys ei koske yleiskattavaan tukeen liittyvää tukitoimien osaa.

3. Yleiskattavan tuen käyttöä koskevissa yksityiskohtaisissa säännöissä on täsmennettävä erityisesti seuraavat seikat:

- a) toteutettavat toimenpiteet;

- b) edunsaajien valintaperusteet;
- c) rahastojen tuen myöntämisedellytykset ja osuudet, mukaan lukien mahdollisesti saatavien korkojen käyttö;
- d) yleiskattavan tuen seurannan, arvioinnin ja varainhoidon valvonnan turvaamista koskevat järjestelyt;
- e) mahdollisuuksien mukaan pankkitakuun käyttö, jolloin asiasta on ilmoitettava komissiolle.

III OSASTO

RAHASTOJEN TUKI JA VARAINHOITO

I LUKU

RAHASTOJEN TUKI

28 artikla

Päätös rahastojen osuudesta

1. Jos kaikki tässä asetuksessa säädetyt edellytykset täyttyvät, komissio tekee kaikkien rahastojen osuutta koskevan yhden yhteisen päätöksen viiden kuukauden kuluessa tukipyynnön vastaanottamisesta. Tarvittaessa päätöksessä esitetään selvästi siirtymäkauden tukea saaville alueille myönnetty määrärahat.

Rahastoista tuleva osuuden enimmäismäärä vahvistetaan jokaiselle tukitoimen toimintalinjalle.

Yksittäinen toimenpide voi saada rahoitustukea tietyn ajan vain yhdestä rahastosta kerrallaan.

Yksittäinen toimenpide tai toimi voi saada rakennerahastosta tukea ainoastaan yhden 1 artiklassa tarkoitetun tavoitteen mukaisesti kerrallaan.

Yksittäinen toimi ei voi saada rahastosta samanaikaisesti tukea sekä tavoitteiden 1, 2 tai 3 että yhteisöaloitteen mukaisesti.

Yksittäinen toimi ei voi saada rahastosta samanaikaisesti tukea sekä tavoitteiden 1, 2 ja 3 että EMOTR:n tukiosaston mukaisesti.

Yksittäinen toimi ei voi saada rahastosta samanaikaisesti tukea sekä yhteisöaloitteen että EMOTR:n tukiosaston mukaisesti.

2. Yhteisön tukikehyksen täytäntöön panemiseksi toteutettavia toimenpideohjelmiä varten myönnettävän rahastojen tuen on oltava yhdenmukainen vastaavan

yhteisön tukikehyksen puitteissa laaditun rahoitus-suunnitelman kanssa 17 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti.

3. Rahastot tukevat toimenpiteiden täytäntöönpanoa erityisesti ei-takaisinmaksettavan tuen muodossa, jäljempänä 'suora tuki', mutta myös muilla tavoilla, joihin kuuluvat takaisin maksettava tuki, korkotuki, takuu, omistusosuuden hankkiminen, osallistuminen riskipääoman hankintaan tai muunlainen rahoitus.

Hallintoviranomaiselle tai muulle julkiselle viranomaiselle takaisin maksetut tuet jaetaan kyseisen viranomaisen toimesta uudelleen samaan tarkoitukseen.

29 artikla

Tukiosuuksien luokitteluperusteet

1. Rahastojen rahoitustuki luokitellaan seuraavien seikkojen perusteella:

- a) niiden erityisten, varsinkin alueellisten tai sosiaalisten, ongelmien vakavuus, joihin tukitoimilla on tarkoitus vaikuttaa;
- b) kyseisen jäsenvaltion rahoituskyky ottaen erityisesti huomioon asianomaisen jäsenvaltion suhteellinen vauraus ja tarve välttää budjettimenojen liiallinen kasvu;
- c) tukitoimien ja toimintalinjojen merkitys yhteisön kannalta 1 artiklassa esitettyjen rahastoja koskevien tavoitteiden puitteissa tarvittaessa eriarvoisuuden poistamisessa ja miesten ja naisten välisen tasa-arvon edistämiseksi, ympäristön suojelussa ja parantamisessa pääasiassa ennalta varautumisen ja ennalta ehkäisyn periaatteita sekä saastuttaja maksaa -periaatetta soveltamalla;

- d) tukitoimien ja toimintalinjojen merkitys kansalliselta ja alueelliselta kannalta;
- e) jokaiselle tukityypille ja toimintalinjalle ominaiset piirteet ennakoarvioinnissa havaittujen tarpeiden huomioon ottamiseksi erityisesti inhimillisten voimavarojen ja työllisyyden osalta;
- f) rahoituksen optimaalinen käyttö rahoitussuunnitelmissa mukaan lukien julkisten ja yksityisten varojen yhdistäminen, asianmukaisten rahoitusvälineiden käyttö 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja rahoitusmuodon valinta 28 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Jos ESR:stä maksettava tuki eriytetään 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti, se on tehtävä ottamalla huomioon ennakoarvioinnissa havaitut tarpeet erityisesti inhimillisten voimavarojen ja työllisyyden alalla.

2. Rahastojen osuus lasketaan joko suhteessa tukikelpoihin kokonaiskustannuksiin tai tukikelpoihin julkisiin taikka vastaaviin (kansallisiin, alueellisiin tai paikallisiin ja yhteisön) menoihin jokaisen tukitoimen osalta.

3. Rahastojen osuuksien enimmäismäärät ovat seuraavat:

- a) enintään 75 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista ja pääsääntöisesti vähintään 50 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista tavoitteen 1 alueilla toteutettavissa toimenpiteissä. Jos kyseiset alueet sijaitsevat koheesiorahaston tukemissa jäsenvaltioissa, yhteisön osuus voi olla asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa enintään 80 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista ja enintään 85 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista erittäin syrjäisillä alueilla sekä Kreikan syrjäisillä saaristoalueilla, joita niiden syrjäinen sijainti haittaa;
- b) enintään 50 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista ja pääsääntöisesti vähintään 25 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista tavoitteen 2 tai 3 alueilla toteutettavissa toimenpiteissä.

Yrityksiin kohdistuvien investointien osalta rahastojen tuen on noudatettava valtiontuella vahvistettuja tukitoimien ylärajoja ja tuen kasautumisen enimmäismääriä.

4. Jos asianomaiseen tukitoimeen liittyy tuloja synnyttäviä investointeja, päätetään rahastojen osallistumisesta näihin investointeihin ottaen huomioon muiden niihin liittyvien ominaispiirteiden lisäksi omara-

hoituksen käyttökattteen suuruus, jota tavallisesti edellytettäisiin kyseisen suuruusluokan investoinneilta niissä makrotaloudellisissa olosuhteissa, joissa investoinnit toteutetaan, ja ilman että rahastojen osallistuminen kasvattaa kansallisen talousarvion osuutta.

Rahastojen rahoitustuen enimmäismäärät ovat joka tapauksessa seuraavat:

- a) merkittäviä nettotuloja synnyttävien perusrakenteita koskevien investointien osalta kyseinen tukitoimi voi olla enintään:
- i) 40 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista tavoitteen 1 alueilla, mihin voidaan lisätä enintään 10 prosentin korotus koheesiorahaston tukemissa maissa;
- ii) 25 prosenttia kokonaiskustannuksista tavoitteen 2 alueilla;
- iii) kyseisiä tasoja voidaan korottaa, kun kyse on muusta rahoitusmuodosta kuin suorasta tuesta edellyttäen, että tämä korotus on enintään 10 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista;
- b) yrityksiin kohdistuvissa investoinneissa rahoitustuki voi olla enintään:
- i) 35 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista tavoitteen 1 alueilla;
- ii) 15 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista tavoitteen 2 alueilla;
- iii) pieniin ja keskisuuriin yrityksiin kohdistuvissa investoinneissa kyseisiä tasoja voidaan korottaa, kun kyse on muusta rahoitusmuodosta kuin suorasta tuesta edellyttäen, että tämä korotus on enintään 10 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista.

5. Viittauksia 3 ja 4 kohdassa tavoitteiden 1 ja 2 alueisiin pidetään myös viittauksina toisaalta 6 artiklan 1 kohdan mukaista siirtymäkauden tukea sekä 7 artiklan 4 kohdan mukaista tukea ja vastaavasti 6 artiklan 2 kohdan mukaista tukea saaviin alueisiin ja aluekokonaisuuksiin.

6. Edellä 22 ja 23 artiklassa tarkoitettujen komission aloitteesta toteutettujen toimenpiteiden kokonaiskustannukset voidaan rahoittaa 100-prosenttisesti. Edellä 23 artiklassa tarkoitettujen komission puolesta toteutettujen toimenpiteiden kokonaiskustannukset rahoitetaan 100-prosenttisesti.

7. Tässä artiklassa tarkoitettuja tukitasoja sovelletaan ohjelmatyöhön ja yhteisöaloitteisiin liittyviin teknisen avun toimenpiteisiin.

30 artikla

Tukikelpoisuus

1. Toimiin liittyvät menot oikeuttavat rahastojen tukeen vain, jos kyseiset toimet sisältyvät asianomaiseen tukitoimeen.

2. Menoja ei voida pitää tukikelpoisina rahastojen tukeen, jos lopullinen edunsaaja on tosiasiallisesti maksanut ne ennen sitä päivää, jona komissio on vastaanottanut tukipyynnön. Menojen tukikelpoisuuden katsotaan alkavan kyseisestä päivästä.

Menojen tukikelpoisuuden päättymispäivä vahvistetaan rahastoista myönnettävää tukea koskevassa päätöksessä. Siinä viitataan lopullisten edunsaajien suoritamiin maksuihin. Komissio voi lykätä määräpäivää jäsenvaltion asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä 14 ja 15 artiklan säännöksiä noudattaen.

3. Tukikelpoisiin menoihin sovelletaan asiaan liittyviä kansallisia sääntöjä, paitsi jos on tarpeen, että komissio vahvistaa menojen tukikelpoisuutta koskevat yhteiset säännöt 53 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä noudattaen.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimi ei enää saa rahaston tukea, jos kyseiseen toimeen kohdistuu viiden vuoden kuluessa siitä, kun toimivaltainen kansallinen viranomainen tai hallintoviranomainen teki päätöksen myöntää rahastoista tukea sellaisia huomattavia muutoksia:

- a) jotka vaikuttavat sen luonteeseen tai täytäntöönpanoedellytyksiin tai hyödyttävät aiheettomasti jotakin yritystä tai julkista yhteisöä, ja
- b) jotka johtuvat perusrakenteen omistussuhteissa tapahtuvista muutoksista tai tuotantotoimen lakauttamisesta tai sijainnin muuttumisesta.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista tällaisista muutoksista. Mahdolliseen muutokseen sovelletaan 39 artiklan säännöksiä.

II LUKU

VARAINHOITO

31 artikla

Maksusitoumukset

1. Yhteisön maksusitoumukset perustuvat päätökseen, jolla rahastosta myönnetään rahoitustukea.

2. Vähintään kaksi vuotta kestäviä tukitoimia koskevat maksusitoumukset tehdään pääsääntöisesti vuosittain. Ensimmäinen maksusitoumus tehdään, kun komissio tekee päätöksen tukitoimen hyväksymisestä. Tätä seuraavat maksusitoumukset tehdään kunakin vuonna pääsääntöisesti viimeistään 30 päivänä huhtikuuta.

Komissio vapauttaa viran puolesta sen osan maksusitoumuksesta, josta ei ole suoritettu ennakkomaksua tai jonka osalta komissiolle ei ole esitetty 32 artiklan 3 kohdassa määriteltyä hyväksyttävää maksupyynnöä tai, tarvittaessa ja kyseeseen tulevien määrien osalta, komission myöhemmän, toimenpiteen tai toimen hyväksymistä koskevan päätöksen päivämäärää seuraavan toisen vuoden loppuun mennessä tai 37 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua loppukertomuksen toimitamista koskevan määräajan päättymiseen mennessä; rahastojen rahoitustukea kyseiselle tukitoimelle pidennetään vastaavalla määrällä.

Toisessa alakohdassa tarkoitettu määräaika, jonka kuluessa maksusitoumus voidaan viran puolesta vapauttaa, lakkaa kulumasta maksusitoumuksen siltä osalta, joka vastaa toimia, jotka vapauttamisajankohdaksi ovat oikeudellisen menettelyn tai lykkäystä aiheuttavan hallinnollisen muutoksenhaun kohteena edellyttäen, että komissio on vastaanottanut asianomaisen jäsenvaltion etukäteen antaman ilmoituksen asiasta perusteluineen ja komissio on antanut asiasta ilmoituksen.

Komissio ilmoittaa joka tapauksessa hyvissä ajoin jäsenvaltiolle ja maksuviranomaiselle aina, kun on riski, että toisessa alakohdassa tarkoitettua viran puolesta tapahtuvaa vapauttamista sovellettaisiin.

Jos tämä asetus tulee voimaan vasta 1 päivän tammikuuta 2000 jälkeen, toisessa alakohdassa tarkoitettua määräaika, jonka kuluessa maksusitoumus voidaan vapauttaa, pidennetään ensimmäisen maksusitoumuksen osalta yhtä monella kuukaudella kuin mitä on kulunut 1 päivän tammikuuta 2000 ja 28 artiklassa tarkoitettua, rahaston rahoitusosuutta koskevan päätöksen tekemisen välisenä aikana.

3. Rahaston osuuden kokonaismäärää koskeva maksusitoumus tehdään alle kaksi vuotta kestävien

tukitoimien osalta, kun komissio tekee rahastoista myönnettävää tukea koskevan päätöksen.

32 artikla

Maksut

1. Komissio suorittaa rahastoista maksettavan rahoitustuen asiaa koskevan maksusitoumuksen mukaisesti 9 artiklan o alakohdassa määritetyille maksuviranomaiselle.

Maksut on kirjattava aikaisimpaan 31 artiklan mukaisesti tehtyyn avoimeen sitoumukseen.

Maksu voidaan suorittaa ennakkomaksuna, välimaksuna tai loppumaksuna. Välimaksut ja loppumaksut liittyvät tosiasiallisesti suoritettuihin maksuihin ja näiden on vastattava lopullisten edunsaajien suorittamia maksuja, joiden tueksi on esitettävä maksukuitit tai vastaavalla tavalla todistusvoimaiset kirjanpitoasiakirjat.

Edellyttäen, että varoja on käytettävissä, komissio suorittaa välimaksut määräajassa, joka on enintään kaksi kuukautta hyväksyttävän pyynnön vastaanottamisesta, siten kuin 3 kohdassa esitetään.

Maksuviranomainen huolehtii siitä, että lopulliset edunsaajat saavat rahastoista maksettavan osuuden mahdollisimman nopeasti ja kokonaisuudessaan. Niihin ei saa kohdistua vähennyksiä, pidätyksiä tai lisäkustannuksia, jotka vähentäisivät näitä määriä.

2. Komissio suorittaa ensimmäisen sitoumuksen yhteydessä maksuviranomaiselle ennakkomaksun. Ennakkomaksun suuruus on 7 prosenttia rahastojen rahoitustuesta kyseiselle tukitoimelle. Se voidaan periaatteessa jakaa enintään kahdelle varainhoitovuodelle käytettävissä olevien budjettivarojen mukaan.

Tukitoimen koko keston ajan maksuviranomainen käyttää ennakkomaksua maksaakseen yhteisön osuuden tähän tukitoimeen liittyvistä menoista.

Maksuviranomainen joutuu maksamaan ennakkomaksun takaisin komissiolle osittain tai kokonaisuudessaan, riippuen edistymisestä tukitoimen täytäntöönpanossa, jos maksatushakemusta ei ole lähetetty komissiolle 18 kuukauden kuluessa siitä, kun päätös myöntää rahoitustukea rahastosta tehtiin. Ennakkomaksuista mahdollisesti syntyvä korkotulo kohdennetaan maksuviranomaisen toimesta kyseiselle tukitoimelle.

3. Komissio suorittaa välimaksuja korvatakseen rahastoista tosiasiallisesti suoritettut ja maksuviranomaisen todentamat menot. Kyseiset maksut suoritetaan tukitoimikohtaisesti ja lasketaan ohjelma-asiakirjan täydennyksen rahoitussuunnitelmassa olevien toimenpiteiden mukaan. Niiden on täytettävä seuraavat ehdot:

- a) komissiolle on esitetty ohjelma-asiakirjan täydennys, joka sisältää 18 artiklan 3 kohdassa säädetyt tiedot;
- b) komissiolle on toimitettu viimeisin vuosittainen täytäntöönpanokertomus, joka sisältää 37 artiklassa säädetyt tiedot;
- c) komissiolle on toimitettu 42 artiklassa tarkoitettu tukitoimen väliarviointi;
- d) hallintoviranomaisten ja seurantakomitean päätökset vastaavat kyseisille toimintalinjoille rahastoista myönnetyn tuen kokonaismäärää;
- e) jäljempänä 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja suosituksia on noudatettu asetetussa määräajassa tai jäsenvaltio on ilmoittanut perustelut sille, miksi toimenpiteitä ei ole toteutettu, kun suositusten tarkoituksena on korjata sellaisia seuranta- tai hallintojärjestelmän vakavia puutteita, jotka asettavat tukitoimen moitteettoman varainhoidon kyseenalaiseksi; on toteutettu 38 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja oikaisutoimenpiteitä koskevat pyynnöt, jos maksatushakemus koskee tarkoitettua toimenpidettä tai tarkoitettuja toimenpiteitä;
- f) kyseiseen maksatushakemukseen liittyvää toimenpidettä tai toimenpiteitä koskevia maksuja ei ole keskeytetty 39 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti eikä komissio ole tehnyt päätöstä perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn aloittamisesta.

Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle ja maksuviranomaiselle viipymättä, jos jokin näistä ehdoista ei täyty eikä maksatushakemusta voida hyväksyä, jolloin niiden on toteutettava tarvittavat toimet tilanteen oikaisemiseksi.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että välimaksuja koskevat hakemukset esitetään mahdollisuuksien mukaan komissiolle yhdessä erässä kolmesti vuodessa ja että viimeinen maksatushakemus esitetään viimeistään 31 päivänä lokakuuta.

Välimaksuja koskevissa hakemuksissa on eriteltävä kunkin toimintalinjan osalta siirtymäkauden tukea saavilla alueilla maksetut kulut.

Edellä 2 kohdassa ja tässä kohdassa tarkoitettu tukitoimeen kohdistuva kokonaiskertymä saa olla enintään 95 prosenttia rahastoista tukitoimikokonaisuudelle maksettavasta tuesta.

4. Tukitoimen loppumaksu suoritetaan, jos:

- a) maksuviranomainen on esittänyt komissiolle lausuman tosiasiallisesti suoritetuista maksuista kuuden kuukauden kuluessa rahastoista myönnettävää tukea koskevassa päätöksessä vahvistetusta määräpäivästä;
- b) komissiolle on jätetty täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus ja komissio on hyväksynyt sen;
- c) jäsenvaltio on lähettänyt komissiolle 38 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettua lausuman.

5. Loppumaksua ei voida enää oikaista jäsenvaltion pyynnöstä, jos maksuviranomainen ei ole esittänyt hakemusta komissiolle yhdeksän kuukauden kuluessa loppumaksun suorittamispäivästä.

6. Jäsenvaltiot nimeävät viranomaiset, jotka voivat antaa 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja todistuksia ja lausumia.

7. Jäsenvaltioiden on toimitettava viimeistään kunkin vuoden huhtikuun 30 päivänä komissiolle ajantasaistetut maksatushakemuksia koskevat ennusteet kuluvalle ja seuraavalle varainhoitovuodelle.

8. Komissio vahvistaa asianmukaiset maksumenettelyt, jotka ovat näiden säännösten tavoitteiden mukaisia, 22 artiklassa tarkoitettujen innovatiivisten toimien ja 23 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden osalta sekä ilmoittaa tästä 48—51 artiklassa tarkoitetuille komiteoille.

33 artikla

Euron käyttö

Komission päätösten, maksusitoumusten ja maksujen määrät ilmoitetaan ja suoritetaan euroissa komission 53 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä noudattaen vahvistamien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

IV OSASTO

RAHASTOJEN TUKITOIMIEN TEHOKKUUS

I LUKU

SEURANTA

34 artikla

Hallintoviranomaisen hallintotoimet

1. Edellä 9 artiklan n alakohdassa tarkoitettu hallintoviranomainen vastaa, tämän kuitenkin rajoittamatta 8 artiklan 3 kohdan soveltamista, hallinnon ja täytäntöönpanon tehokkuudesta ja moitteettomuudesta ja erityisesti seuraavista tehtävistä:

- a) täytäntöönpanoa koskevien luotettavien rahoitus- ja tilastotietojen keräämistä varten tarvittavan järjestelmän perustaminen 36 artiklassa tarkoitettujen seurantaindikaattorien määrittämiseksi sekä 42 ja 43 artiklassa tarkoitettua arvioinnin suorittamiseksi; näiden tietojen välittäminen jäsenvaltioiden ja komission välillä sovittuja järjestelyjä noudattaen ja käyttäen mahdollisuuksien mukaan atk-jär-

jestelmiä, jotka mahdollistavat tietojen vaihdon komission kanssa 18 artiklan 3 kohdan e alakohdan mukaisesti;

- b) mukauttaminen 3 kohdan mukaisesti ja ohjelmasiikirjan täydennyksen täytäntöönpano 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 35 artiklan soveltamista;
- c) vuosittaisen täytäntöönpanokertomuksen laatiminen ja sen toimittaminen komissiolle, sen jälkeen kun seurantakomitea on sen hyväksynyt;
- d) 42 artiklassa tarkoitettua väliarvioinnin järjestämisen yhteistyössä komission ja jäsenvaltion kanssa;
- e) sen varmistaminen, että tukitoimen hallintoon ja täytäntöönpanoon osallistuvat elimet käyttävät joko erillistä kirjanpitojärjestelmää tai riittävää vakimuotoista kirjanpitoa kaikista tukitoimeen liittyvistä tapahtumista;
- f) tukitoimen puitteissa rahoitettujen toimien moitteettomuuden varmistaminen erityisesti tekemällä

sisäisiä tarkastuksia moitteettoman varainhoidon periaatteiden noudattamisen varmistamiseksi sekä 38 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti hyväksytyihin huomioihin ja oikaisu-toimenpiteitä koskeviin pyyntöihin tai tämän artiklan 2 kohdan nojalla esitettyihin mukauttamissuosituksiin vastaaminen kyseisten artiklojen säännösten mukaisesti;

- g) yhteisön muiden politiikkojen noudattamisen varmistaminen 12 artiklan mukaisesti; *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistavissa ilmoituksissa yksilöidään julkisia hankintoja koskevien yhteisön sääntöjen mukaisesti sellaisten hankkeiden viitetiedot, joille on haettu tukea rahastoista tai joiden osalta on tehty päätös tuen myöntämisestä;
- h) 46 artiklassa tarkoitettujen tiedottamista ja julkisuutta koskevien velvoitteiden noudattaminen.

Tehtäviään hoitaessaan hallintoviranomainen toimii täysin asianomaisen jäsenvaltion institutionaalisten, oikeudellisten ja taloudellisten järjestelmien mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen säännösten soveltamista.

2. Komissio ja hallintoviranomainen tarkastelevat kerran vuodessa 37 artiklassa tarkoitettua täytäntöönpanokertomuksen esittämisen yhteydessä edellisen vuoden pääasiallisia tuloksia asianomaisen jäsenvaltion ja hallintoviranomaisen kanssa tehdyllä sopimuksella määriteltäviä yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen.

Komissio voi tehdä tämän tarkastelun perusteella jäsenvaltiolle ja hallintoviranomaiselle osoitettuja huomautuksia. Jäsenvaltio ilmoittaa komissiolle huomautusten perusteella toteutetuista toimista. Jos komissio asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa katsoo, että toteutetut toimet eivät ole riittäviä, se voi osoittaa jäsenvaltiolle tai hallintoviranomaiselle suosituksia tarkistuksiksi, joilla pyritään parantamaan tukitoimen seuranta- tai hallintojärjestelyjen tehokkuutta, sekä tällaisten suositusten perustelut. Saatuaan tällaisia suosituksia hallintoviranomaisen on osoitettava, mihin toimiin se on ryhtynyt seuranta- tai hallintojärjestelyjen parantamiseksi, tai selvitettävä, miksi se ei ole ryhtynyt toimiin.

3. Hallintoviranomainen tarkistaa seurantakomitean pyynnöstä tai omasta aloitteestaan ohjelma-asiakirjan täydennystä muuttamatta kuitenkaan kyseiselle toimintalinjalle tulevan rahaston osuuden kokonaismäärää tai sen erityistavoitteita. Saatuaan seurantakomitean hyväksynnän sen on ilmoitettava kyseisestä tarkistuksesta komissiolle kuukauden kuluessa.

Komissio päättää yhteisymmärryksessä asianomaisen jäsenvaltion kanssa rahastojen rahoitustukea koskevan päätöksen osiin tehtävistä mahdollisista muutoksista neljän kuukauden kuluessa siitä, kun seurantakomitea on antanut hyväksymisensä.

35 artikla

Seurantakomiteat

1. Jokaista yhteisön tukikehystä tai yhtenäistä ohjelma-asiakirjaa ja toimenpideohjelmaa valvoo seurantakomitea.

Jäsenvaltiot perustavat seurantakomiteat kumppaneita kuultuaan yhteisymmärryksessä hallintoviranomaisen kanssa. Kumppaneiden on huolehdittava miesten ja naisten tasapuolisesta osallistumisesta.

Seurantakomiteat on perustettava kolmen kuukauden kuluessa rahastojen rahoitustukea koskevasta päätöksestä. Seurantakomiteat kuuluvat jäsenvaltion toimivaltaan, oikeudellinen toimivalta mukaan lukien.

2. Komission edustaja ja tarvittaessa Euroopan investointipankin edustaja osallistuvat komiteoiden työhön neuvoa-antavina jäseninä.

Seurantakomitea laatii oman työjärjestyksensä noudattaen asianomaisen jäsenvaltion institutionaalisia, oikeudellisia ja taloudellisia puitteita ja sopii siitä hallintoviranomaisen kanssa.

Seurantakomitean puheenjohtajana toimii pääsääntöisesti jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen edustaja.

3. Seurantakomitea huolehtii tukitoimen täytäntöönpanon tehokkuudesta ja laadusta. Tätä varten se:

- a) vahvistaa 15 artiklan mukaisesti ohjelma-asiakirjan täydennyksen tai mukauttaa sitä, mukaan lukien tukitoimien seurannassa käytettävät fyysiset ja taloudelliset indikaattorit. Sen hyväksyntä on saatava ennen mukautuksen tekemistä;
- b) tutkii kuuden kuukauden kuluessa tukitoimen hyväksymisestä kunkin toimenpiteen osana rahoitettavien toimien valintaperusteet ja hyväksyy ne;
- c) arvioi säännöllisesti tukitoimen erityistavoitteiden saavuttamisessa tapahtunutta edistystä;

- d) tarkastelee täytäntöönpanon tuloksia, erityisesti eri toimenpiteille asetettujen tavoitteiden toteutumista sekä 42 artiklassa tarkoitettua väliarviointia;
- e) tarkastelee vuosittaisia ja lopullisia täytäntöönpanokertomuksia ja hyväksyy ne ennen niiden toimitamista komissiolle;
- f) tutkii kaikki ehdotukset rahastojen tukea koskevan komission päätöksen sisällön muuttamiseksi ja hyväksyy ne;
- g) voi milloin hyvänsä ehdottaa hallintoviranomaiselle tukitoimen mukauttamista tai tarkistamista, jos tällä edistetään 1 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamista tai parannetaan tukitoimen hallinnointia, varainhoito mukaan lukien. Kaikki tukitoimia koskevat mukautukset on tehtävä 34 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

36 artikla

Seurantaindikaattorit

1. Hallintoviranomainen ja seurantakomitea toteuttavat seurannan toimintaohjelmassa, yhtenäisessä ohjelma-asiakirjassa tai ohjelma-asiakirjan täydennyksessä määriteltyjä fyysisiä ja taloudellisia indikaattoreita käyttäen. Kyseisten indikaattorien laadinnassa olisi otettava huomioon komission julkaisemat ohjeelliset menettelytapaohjeet ja esimerkkiluettelo indikaattoreista sekä komission tämän asetuksen tultua voimaan tekemä ehdotus tukitoimien alojen luokittelusta. Nämä indikaattorit liittyvät kyseisen tukitoimen erityisluonteeseen, sen tavoitteisiin sekä jäsenvaltion ja tarvittaessa sen alueiden sosioekonomiseen, rakenteelliseen ja ympäristön tilanteeseen, ja niissä otetaan tarvittaessa huomioon siirtymäkauden tukea saavien alueiden olemassaolo. Näihin indikaattoreihin kuuluvat erityisesti 44 artiklassa tarkoitettujen varauksen jakoa koskevat indikaattorit.

2. Näiden indikaattoreiden on täsmennettävä kyseisten tukitoimien osalta:

- a) toimenpiteiden ja toimintalinjojen erityistavoitteet määrinä silloin, kun määrinä ilmoittaminen on mahdollista, ja niiden keskinäinen yhdenmukaisuus;
- b) tukitoimen toteutuminen fyysisinä aikaansaannoksina, tuloksina ja, heti kun se on mahdollista, vaikutuksina soveltuvalla tasolla (toimintalinja tai toimenpide);

- c) rahoitussuunnitelman toteutumisaste.

Tilastot jaotellaan sukupuolen ja edunsaajina olevien yritysten koon mukaan, jos se on tukitoimen luonteen kannalta mahdollista.

3. Taloudelliset ja toteutumista koskevat indikaattorit on laadittava siten, että 2 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettut tiedot voidaan esittää erikseen suurhankkeiden osalta.

37 artikla

Vuosittaiset ja lopulliset täytäntöönpanokertomukset

1. Hallintoviranomaisen on toimitettava komissiolle 34 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määriteltyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti kunkin täytäntöönpanoa koskevan täyden kalenterivuoden päättymistä seuraavien kuuden kuukauden aikana monivuotisen tukitoimen täytäntöönpanoa koskeva kertomus. Lopputtomus on toimitettava komissiolle viimeistään kuuden kuukauden kuluessa menojen tukikelpoisuuden päättymispäivästä.

Alle kaksi vuotta kestävästä tukitoimista hallintoviranomainen toimittaa vain loppukertomuksen. Se on toimitettava kuuden kuukauden kuluessa viimeisestä maksuviranomaisen suorittamasta maksusta.

Seurantakomitea tarkastelee kyseistä kertomusta ja hyväksyy sen ennen kuin se toimitetaan komissiolle.

Saatuaan vuosittaisen täytäntöönpanokertomuksen komissio ilmoittaa perustellun lausuntonsa kahden kuukauden kuluessa, jos kertomusta ei pidetä tyydyttävänä; muussa tapauksessa kertomus katsotaan hyväksytyksi. Loppukertomuksen osalta komissio antaa vastauksensa viiden kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut kertomuksen.

2. Kaikissa vuosittaisissa ja lopullisissa täytäntöönpanokertomuksissa on oltava seuraavat tiedot:

- a) kaikki tukitoimen täytäntöönpanon kannalta olennaiset yleisten edellytysten muutokset, erityisesti merkittävimmät sosioekonomiset kehityssuunnat, kansallisten, alueellisten tai alakohtaisten politiikkojen ja 9 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen väittekehysten muutokset sekä tarvittaessa niiden vaikutukset eri rahastojen tukitoimien väliseen tai tällaisten tukitoimien ja muiden rahoitusvälineiden tukitoimien keskinäiseen yhdenmukaisuuteen;

b) toimintalinjojen ja toimenpiteiden toteutumisaste kunkin rahaston osalta niiden erityistavoitteisiin nähden esittämällä 36 artiklassa tarkoitetut fyysiset sekä tuloksia ja vaikutuksia koskevat indikaattorit määrinä kulloinkin soveltuvalla tasolla (toimintalinja tai toimenpide), jos määrinä ilmaiseminen on mahdollista;

c) tukitoimen rahoituksen toteutuminen, jonka yhteydessä esitetään kunkin toimenpiteen osalta yhteenveto kaikista maksuviranomaisen tosiasiallisesti suorittamista maksuista sekä yhteenveto kaikista komissiolta saaduista maksuista ja ilmoitetaan määrällisesti 36 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetut taloudelliset indikaattorit; siirtymäkauden tukea saavien alueiden osalta rahoituksen toteutuminen esitetään kunkin toimintalinjan osalta erikseen; EMOTR:n tukiosaston rahoituksen toteutuminen 17 päivänä toukokuuta 1999 annettun asetuksen (EY) N:o 1257/1999 31 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden osalta esitetään osana rahoituksen kokonaistoteutusta;

d) hallintoviranomaisen ja seurantakomitean täytäntönpäön laadun ja tehokkuuden varmistamiseksi toteuttamat toimet, erityisesti:

i) seurantaan, varainhoidon valvontaan ja arviointiin liittyvät toimet tietojenkerausmenetelmän mukaan lukien;

ii) yhteenveto kaikista tukitoimen hallinnointiin liittyvistä merkittävistä ongelmista ja mahdollisesti toteutetuista toimenpiteistä mukaan lukien vastaukset 34 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettuihin mukauttamissuosituksiin ja 38 artiklan 4 kohdan mukaisesti esitettyihin oikaisu-toimenpiteitä koskeviin pyyntöihin;

iii) teknisen avun käyttö;

iv) toimenpiteet, jotka on toteutettu julkisuuden takaamiseksi tukitoimelle 46 artiklan mukaisesti;

e) toimenpiteet, jotka on toteutettu yhteensopivuuden varmistamiseksi 12 artiklassa tarkoitettuihin yhteisön muihin politiikkoihin nähden sekä 17 artiklan 1 kohdassa ja 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteisön rakennetuen yhteensovittamiseksi kokonaisuudessaan;

f) tarvittaessa erillinen osio suurhankkeiden ja yleiskattavien tukien edistymisestä ja rahoituksesta.

II LUKU

VARAINHOIDON VALVONTA

38 artikla

Yleiset säännökset

1. Tukitoimien varainhoidon valvonnasta vastaavat ensisijaisesti jäsenvaltiot, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission vastuuta Euroopan yhteisöjen yleisen talousarvion toteuttamisesta. Tätä varten jäsenvaltioiden on toteutettava muun muassa seuraavat toimenpiteet:

a) on tarkastettava, että hallinto- ja valvontajärjestelmät on otettu käyttöön ja pantu täytäntöön tavalla, jolla varmistetaan yhteisön varojen tehokas ja moitteeton käyttö;

b) on toimitettava komissiolle näiden järjestelmien kuvaus;

c) on varmistettava, että tukitoimien hallinnassa noudatetaan sovellettavaa yhteisön sääntelyä ja että niiden käyttöön saatetut varat käytetään moitteettoman varainhoidon periaatteiden mukaisesti;

d) on todistettava, että komissiolle esitetyt ilmoitukset menoista ovat asianmukaisia, ja huolehdittava, että ne on laadittu todennettavissa oleviin tosittesiin perustuvan kirjanpitojärjestelmän mukaan;

e) on ehkäistävä, tutkittava ja oikaistava väärinkäytökset ja ilmoitettava niistä voimassa olevan sääntelyn mukaisesti komissiolle sekä tiedotettava komissiolle hallinnollisten ja oikeudellisten toimenpiteiden edistymisestä;

f) on esitettävä komissiolle kunkin tukitoimen päättyessä lausuma, jonka on laatinut nimetystä hallintoviranomaisesta riippumattomassa tehtävässä oleva henkilö tai yksikkö. Ilmoituksessa esitetään yhteenveto edellisinä vuosina suoritettujen tarkastusten perusteella tehdyistä päätelmistä ja annetaan arvio loppuerän maksatushakemuksen pätevydestä sekä lopullisista kuluista annetun todistuksen kattamien toimien laillisuudesta ja asianmukaisuudesta. Jäsenvaltiot voivat liittää kyseiseen todistukseen oman lausuntonsa, jos ne katsovat sen tarpeelliseksi;

g) on tehtävä yhteistyötä komission kanssa sen varmistamiseksi, että yhteisön varoja käytetään moitteettoman varainhoidon periaatteiden mukaisesti;

h) on perittävä takaisin varat, jotka on menetetty todetun väärinkäytöksen vuoksi, ja perittävä tarvittaessa viivästyskorkeoa.

2. Euroopan yhteisöjen yleisen talousarvion toteuttamisesta vastaava komissio varmistaa, että jäsenvaltioissa on yhteisön varojen tehokkaan ja asianmukaisen käytön varmistavat hallinto- ja valvontajärjestelmät, jotka toimivat moitteettomasti.

Tätä varten komission virkamiehet tai muut sen palveluksessa olevat voivat vähintään yhden työpäivän varoitusajalla jäsenvaltion kanssa 3 kohdassa tarkoitettua yhteistyön puitteissa sovittujen järjestelyjen mukaisesti, esimerkiksi pistokokein, valvoa paikalla rahastoista rahoitettuja toimia sekä hallinto- ja valvontajärjestelmiä, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti suorittamia tarkastuksia. Komissio ilmoittaa valvonnasta asianomaiselle jäsenvaltiolle kaiken tarpeellisen avun saamiseksi. Jäsenvaltion virkamiehet tai muut sen palveluksessa olevat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

Komissio voi pyytää asianomaista jäsenvaltiota suorittamaan tarkastuksen paikalla tarkastaakseen yhden tai useamman toimen asianmukaisuuden. Komission virkamiehet tai muut sen palveluksessa olevat voivat osallistua tarkastuksiin.

3. Komissio ja jäsenvaltiot tekevät kahdenvälisen hallintojärjestelyjen pohjalta yhteistyötä sovittaakseen yhteen suunnitelmat, valvontamenetelmät ja tarkastusten toteuttamisen, jotta tehdyistä tarkastuksista olisi mahdollisimman suuri hyöty. Jäsenvaltio ja komissio toimittavat toisilleen tehtyjen tarkastusten tulokset välittömästi.

Vähintään kerran vuodessa ja ainakin ennen 34 artiklan 2 kohdassa säädettyä vuositarkastusta tarkastellaan ja arvioidaan seuraavia seikkoja:

- a) jäsenvaltion ja komission suorittamien tarkastusten tulokset;
- b) muiden kansallisten tai yhteisön valvonnasta vastaavien elinten tai toimielinten mahdolliset huomautukset;
- c) todettujen väärinkäytösten taloudelliset vaikutukset, jo toteutetut tai vielä tarpeelliset toimenpiteet niiden oikaisemiseksi ja tarvittaessa muutokset hallinto- ja valvontajärjestelmiin.

4. Tarkastelun ja arvioinnin pohjalta komissio voi tehdä huomautuksia erityisesti todettujen väärinkäytösten taloudellisista vaikutuksista, sanotun kuitenkin rajoittamatta toimenpiteitä, jotka jäsenvaltion on viipymättä toteutettava tämän artiklan ja 39 artiklan mukaisesti. Huomautukset osoitetaan kunkin tukitoimen kohteena olevalle jäsenvaltiolle ja kyseisen tukitoimen hallintoviranomaisille. Huomautuksiin liitetään tarvittaessa pyynnöt oikaisu-toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on oikaista todetut hallinnon puutteet ja havaitut, vielä oikaisemattomat väärinkäytökset. Jäsenvaltiolle annetaan mahdollisuus kommentoida huomautuksia.

Jos komissio jäsenvaltion kommentit saatuaan tai jos kommentteja ei ole annettu, vahvistaa päätelmänsä, asianomaisen jäsenvaltion on asetetussa määräajassa toteutettava komission pyyntöjen perusteella tarpeelliset toimenpiteet sekä tiedotettava komissiolle toimitaan.

5. Komissio voi asianmukaisen ja perustellun tarkastuksen jälkeen keskeyttää välimaksun maksatuksen osittain tai kokonaisuudessaan, jos se katsoo, että kyseisiin menoihin liittyy merkittävä väärinkäyttö, jota ei ole oikaistu, ja että välittömät toimet ovat tarpeen, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan soveltamista. Komissio ilmoittaa asianomaiselle jäsenvaltiolle toteutetuista toimenpiteistä ja niiden perusteista. Jos viiden kuukauden kuluttua keskeytyksen syyt ovat edelleen olemassa tai jos asianomainen jäsenvaltio ei ole ilmoittanut komissiolle merkittävän väärinkäytöksen oikaisemiseksi toteutetuista toimenpiteistä, sovelletaan 39 artiklaa.

6. Jollei kahdenvälisissä hallintojärjestelyissä toisin päätetä, vastuussa olevien viranomaisten on kolmen vuoden ajan komission suorittamasta loppuerän maksusta säilytettävä komission saatavilla kaikki kyseisen tukitoimen kustannuksiin ja valvontaan liittyvät asiakirjat (joko alkuperäiset tai yleisesti hyväksytyt tietojärjestelmiä käyttäen oikeaksi todistetut jäljennökset). Kyseisen määräajan laskeminen keskeytyy oikeuskäsitelyn ajaksi tai komission perustellusta pyynnöstä.

39 artikla

Varainhoitoa koskevat oikaisut

1. Jäsenvaltioilla on ensisijainen vastuu väärinkäytösten tutkimisesta ja toimista silloin kun havaitaan tukitoimen luonteeseen tai täytäntöönpanon tai val-

vonnan edellytyksiin vaikuttavia merkittäviä muutoksia, sekä tarpeellisten varainhoitoa koskevien oikaisujen tekemisestä.

Jäsenvaltion on tehtävä varainhoitoa koskevat oikaisut, jotka liittyvät yksittäiseen tai järjestelmälliseen väärinkäyttöön. Jäsenvaltion tekemiin oikaisuihin sisältyy yhteisön tuen peruuttaminen kokonaan tai osittain. Jäsenvaltio voi käyttää näin vapautuneet yhteisön varat uudelleen kyseiseen tukitoimeen 53 artiklan 2 kohdan nojalla määriteltäviä yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen.

2. Jos tarvittavien tarkistusten jälkeen komissiolla on perusteltua aihetta päätellä, että

- a) jäsenvaltio ei ole täyttänyt sille 1 kohdan mukaan kuuluvia velvoitteita; tai
- b) tukitoimen osa tai tukitoimi kokonaisuudessaan ei oikeuta rahaston tukeen osittain tai kokonaisuudessaan; tai
- c) hallinto- tai valvontajärjestelmissä on merkittäviä puutteita, jotka saattavat johtaa järjestelmällisiin väärinkäyttöihin,

komissio keskeyttää kyseiset välimaksut ja esittää jäsenvaltiolle perustellun pyynnön, että se toimittaa huomautukset ja tarvittaessa toteuttaa oikaisut määräajassa.

Jos jäsenvaltio ei hyväksy komission huomioita, komissio kutsuu jäsenvaltion tapaamiseen, jossa molemmat osapuolet pyrkivät kumppanuuteen perustuvan yhteistyön avulla pääsemään sopimukseen huomautuksista ja niistä tehtävistä päätelmistä.

3. Jos sopimukseen ei ole päästy ja jos jäsenvaltio ei ole tehnyt oikaisuja komission asettamassa määräajassa, komissio voi, ottaen huomioon jäsenvaltion esittämät kommentit, päättää kolmen kuukauden kuluessa:

- a) vähentää 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ennakkomaksua; tai
- b) tehdä vaadittavat varainhoitoa koskevat oikaisut peruuttamalla kyseiselle tukitoimelle tulevan rahaston osuuden kokonaisuudessaan tai osittain.

Vahvistaessaan oikaisun määrän komissio ottaa huomioon suhteellisuusperiaatteen mukaisesti väärinkäytöksen tai muutoksen luonteen sekä jäsenvaltioiden

hallinto- tai valvontajärjestelmissä havaittujen puutteiden laajuuden ja taloudelliset vaikutukset.

Jos päätöstä a tai b alakohdan mukaisista toimista ei ole tehty, välimaksujen maksatuksen keskeyttäminen lakkaa välittömästi.

4. Aiheettomasti maksetut ja palautettavat määrät on viivästyskorkoineen maksettava takaisin komissiolle.

5. Tätä artiklaa sovelletaan sanotun kuitenkin rajoittamatta 32 artiklan soveltamista.

III LUKU

ARVIOINTI

40 artikla

Yleiset säännökset

1. Rakenteellisten tukitoimien tehokkuuden arvioimiseksi huolehditaan yhteisön toiminnan ennako-, väli- ja jälkiarvioinnista, jotta voitaisiin selvittää toiminnan vaikutus suhteessa 1 artiklassa tarkoitettuihin tavoitteisiin sekä analysoida yhteisön toiminnan vaikutuksia erityisiin rakenteellisiin ongelmiin.

2. Rahastojen toimien tehokkuutta mitataan seuraavilla perusteilla:

- a) niiden kokonaisvaikutus perustamissopimuksen 158 artiklassa tarkoitettuihin tavoitteisiin ja erityisesti yhteisön taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lujittamiseen;
- b) suunnitelmissa esitettyjen tärkeimpien toimien ja kussakin yhteisön tukikehyksessä sekä kussakin eri tukitoimessa tarkoitettujen toimintalinjojen vaikutus.

3. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ja komissio hankkivat itselleen aiheelliset keinot ja kokoavat tarvittavat tiedot sen varmistamiseksi, että arviointi voidaan tehdä mahdollisimman tehokkaasti. Arvioinnissa käytetään tässä yhteydessä seurantajärjestelmän kautta saatavia tietoja, joita voidaan tarvittaessa täydentää keräämällä tietoja, jotka lisäävät arvioinnin täsmällisyyttä.

Jäsenvaltioiden tai komission aloitteesta voidaan, sen jälkeen kun asiasta on tiedotettu kyseiselle jäsenvaltiolle, toteuttaa täydentävä ja tarvittaessa aihekohtai-

nen arviointi sellaisten kokemusten erittelemiseksi, joita voidaan hyödyntää muualla.

4. Arvioinnin tulokset ovat pyynnöstä yleisön saatavilla. Jäljempänä 42 artiklassa säädetyn arvioinnin tulosten saamiseksi tarvitaan kunkin jäsenvaltion institutionaalista säännöksistä riippuen seurantakomitean suostumus.

5. Arviointia koskevat yksityiskohtaiset säännöt määritellään yhteisön tukikehysten ja tukitoimien puitteissa.

41 artikla

Ennakoarviointi

1. Ennakoarviointi on perustana suunnitelmien, tukitoimien ja ohjelma-asiakirjan täydennyksen valmistelulle, ja se on osa niitä.

Ennakoarvioinnista ovat vastuussa ne toimivaltaiset viranomaiset, jotka valmistelevat suunnitelmat, tukitoimet ja ohjelma-asiakirjan täydennyksen.

2. Suunnitelmien ja tukitoimien valmistelua varten ennakoarviointi sisältää arvion kyseisen jäsenvaltion, alueen tai alan vahvuuksista, heikkouksista ja mahdollisuuksista. Siinä arvioidaan 40 artiklan 2 kohdan a alakohdassa lueteltujen perusteiden pohjalta valitun strategian ja asetettujen tavoitteiden yhdenmukaisuutta kyseisen alueen ominaispiirteiden kanssa, mukaan lukien tämän väestökehitys, sekä suunniteltujen tärkeimpien toimien ennakoitua vaikutusta esittämällä mahdollisuuksien mukaan määrällisesti niiden erityistavoitteet suhteessa lähtötilanteeseen.

Ennakoarvioinnissa otetaan huomioon erityisesti kilpailukyky- ja innovaatiotilanne pienissä ja keskisuurissa yrityksissä sekä työllisyyden ja työmarkkinoiden tilanne ottaen huomioon Euroopan työllisyysstrategia, ympäristö sekä miesten ja naisten välinen tasa-arvo, ja se sisältää erityisesti:

a) ennakoarvioinnin sosioekonomisesta tilanteesta ja pääasiassa työmarkkinoilla, mukaan lukien alueet, joilla on erityisiä työllisyysongelmia, vallitsevista suuntauksista ja inhimillisten voimavarojen kehittämisen kokonaisstrategiasta sekä siitä, miten tämä strategia liittyy kansallisissa strategioissa esitettyyn kansalliseen työllisyysstrategiaan;

b) ennakoarvioinnin kyseisen alueen ympäristön tilasta, erityisesti siltä osin kuin kyseessä ovat ympäristöalat, joihin tukitoimien voidaan ennustaa vaikuttavan tuntuvasti; määräykset siitä, miten ympäristönäkökulma voidaan sisällyttää tukitoimeen ja varmistaa tämän yhdenmukaisuus kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla asetettujen lyhyen ja pitkän aikavälin tavoitteiden kanssa (esim. ympäristönhoitosuunnitelmat); määräykset, joiden tarkoituksena on varmistaa yhteisön ympäristöalan sääntelyn noudattaminen. Ennakoarvioinnissa annetaan määrinä ilmaistu kuvaus ympäristön nykytilasta, jos tämä on mahdollista, sekä arvio strategian ja tukitoimien ennakoituista vaikutuksista ympäristön tilaan;

c) ennakoarvioinnin miesten ja naisten välisestä tasa-arvosta miesten ja naisten työmarkkinamahdollisuuksien ja heidän työssä saamansa kohtelun kannalta, mukaan lukien kunkin ryhmän erityisrajoitteet; strategian ja tukitoimien ennakoitujen vaikutusten arvioinnin, erityisesti naisten ja miesten työmarkkinoille sijoittumisen, koulutuksen ja ammatillisen koulutuksen, naisten yrittäjyyden sekä perhe- ja työelämän yhteensovittamisen kannalta.

Ennakoarvioinnin yhteydessä tarkastetaan annettujen täytäntöönpanoa ja seuranta koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen asianmukaisuus sekä johdonmukaisuus yhteisön politiikkoihin nähden sekä 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen ohjeellisten suuntaviivojen huomioon ottaminen.

Ennakoarvioinnissa otetaan huomioon edellisten ohjelmakausien arvioinneista saadut tulokset.

3. Ohjelma-asiakirjan täydennykseen sisältyvien toimien arvioinnin tarkoituksena on osoittaa niiden yhdenmukaisuus vastaavien toimintalinjojen tavoitteiden kanssa ja esittää määrinä niiden erityistavoitteet, jos määrinä esittäminen on mahdollista, ja sen jälkeen 35 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti tarkistaa valintaperusteiden asianmukaisuus.

42 artikla

Väliarviointi

1. Väliarvioinnissa tarkastellaan ennakoarviointi huomioon ottaen tukitoimien ensimmäisiä tuloksia, niiden merkittävyyttä ja tavoitteiden toteutumista. Siinä arvioidaan myös määrärahojen käyttöä sekä seurannan ja täytäntöönpanon toteutumista.

2. Väliarvioinnin suorittamisesta vastaa hallintoviranomainen yhteistyössä komission ja kyseisen jäsenvaltion kanssa. Se tehdään kustakin yhteisön tukikehyksestä ja tukitoimesta. Sen tekee riippumaton arvioitsija, ja se saatetaan yhteisön tukikehyksen tai tukitoimen seurantakomitean käsittelyyn 35 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja toimitetaan sen jälkeen komissiolle 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelua varten yleensä kolmen vuoden kuluttua siitä, kun yhteisön tukikehys tai tukitoimi on hyväksytty, viimeistään 3 päivänä joulukuuta 2003.

3. Komissio tarkastelee arvioinnin merkitsevyyttä ja laatua komission ja jäsenvaltioiden yhdessä etukäteen määrittelemien perusteiden mukaisesti tarkistamiseksi ja 44 artiklassa tarkoitettujen varauksien jakamiseksi.

4. Väliarvioinnin jälkeen kustakin yhteisön tukikehyksestä ja tukitoimesta tehdään ajantasaistettu väliarviointi. Se on saatava päätökseen myöhempien tukitoimien valmistelemiseksi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2005.

43 artikla

Jälkiarviointi

1. Jälkiarvioinnin tarkoituksena on selvittää jo käytävissä olevat arvioinnin tulokset huomioon ottaen varojen käyttöä, tukitoimien tehokkuutta ja vaikuttavuutta ja niiden vaikutuksia sekä tehdä päätelmiä taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskevaa politiikkaa varten. Jälkiarvioinnissa käsitellään täytäntöönpanon onnistumista tai epäonnistumista sekä toteutusta ja tuloksia, mukaan lukien näiden pysyvyys.

2. Komissio vastaan jälkiarvioinnista yhteistyössä kyseisen jäsenvaltion ja hallintoviranomaisen kanssa. Jälkiarviointi kattaa tukitoimet, ja sen tekee riippuma-

ton arvioitsija. Jälkiarvioinnin on oltava valmis viimeistään kolmen vuoden kuluttua ohjelmakauden päättymisestä.

IV LUKU

SUORITUSVARAUS

44 artikla

Suoritusvarauksen jakaminen

1. Kukin jäsenvaltio arvioi läheisessä yhteistyössä komission kanssa jokaisen tavoitteen osalta 31 päivään joulukuuta 2003 mennessä kaikkien toimenpideohjelmiensa tai yhtenäisten ohjelma-asiakirjojensa suoritus-tason käyttäen rajallista määrää seurantaindikaattoreita, joilla mitataan tehokkuutta, hallintoa ja rahoituksen toteutumista sekä puolivälin tuloksia suhteessa niiden erityisiin lähtötason tavoitteisiin.

Jäsenvaltio määrittelee nämä indikaattorit läheisessä yhteistyössä komission kanssa ja ottaa siinä huomioon komission ehdottaman ohjeellisen indikaattoriluettelon kokonaan tai osittain, ja ne esitetään määrinä olemassa olevissa vuosittaisissa eri täytäntöönpanokertomuksissa ja väliarviointia koskevassa kertomuksessa. Jäsenvaltiot ovat vastuussa näiden indikaattoreiden soveltamisesta.

2. Komissio myöntää jokaisen tavoitteen osalta läheisessä yhteistyössä asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa jakson puolivälissä ja viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2004 kultakin jäsenvaltiolta, ottaen huomioon sen institutionaaliset erityispiirteet ja kultakin osin sovellettavan ohjelmatyön, saamansa ehdotuksen pohjalta 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen maksusitoumusmäärärahat suorituskykyisinä pidetyille toimenpideohjelmille tai yhtenäisille ohjelma-asiakirjoille tai niiden toiminta-aloille. Toimenpideohjelmia tai yhtenäisiä ohjelma-asiakirjoja mukautetaan 14 ja 15 artiklan mukaisesti.

V OSASTO

KERTOMUKSET JA JULKISUUS

45 artikla

Kertomukset

1. Komissio esittää perustamissopimuksen 159 artiklan mukaisesti Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle kolmen vuoden välein kertomuksen, joka koskee taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden toteuttamisessa saavutettua edistystä ja rahastojen, koheesiorahaston, Euroopan investointipankin ja muiden rahoitusvälineiden osuutta tässä. Kertomuksessa on oltava erityisesti:

- a) yhteenveto taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden toteuttamisessa tapahtuneesta edistyksestä, mukaan lukien alueiden sosioekonominen asema ja sen kehittyminen sekä analyysi suorien investointien virrasta ja niiden vaikutuksista yhteisön työllisyystilanteeseen;
- b) yhteenveto rahastojen, koheesiorahaston, Euroopan investointipankin ja muiden rahoitusvälineiden osuudesta sekä muiden yhteisön ja kansallisten politiikkojen vaikutuksesta prosessin toteutuksessa;
- c) mahdolliset ehdotukset yhteisön toimiksi ja politiikoiksi, jotka ovat tarpeen taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lujittamiseksi.

2. Komissio esittää ennen kunkin vuoden marraskuun 1 päivää Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta edellisen vuoden aikana. Kertomuksessa on oltava erityisesti:

- a) yhteenveto kunkin rahaston toiminnasta, sen talousarviovarojen käytöstä ja tukitoimien keskittämisestä sekä muiden, komission toimivaltaan kuuluvien rahoitusvälineiden käytöstä ja näiden varojen keskittämisestä; tämä yhteenveto sisältää:
 - jäsenvaltiokohtaisen vuosittaisen jaottelun kunkin rahaston maksusitoumuksista ja sen maksamista määrärahoista mukaan lukien yhteisöaloitteet,
 - vuosittainen arviointi innovatiivisista toimista ja teknisestä avusta;

b) yhteenveto rahastojen tukitoimien yhteensovittamisesta keskenään sekä Euroopan investointipankin ja muiden rahoitusvälineiden avulla rahoitettujen tukitoimien kanssa;

c) heti kun nämä ovat saatavissa, tulokset 42 ja 43 artiklassa tarkoitetuista arvioinneista mukaan lukien tukitoimien mukauttamista koskevat tiedot sekä arvio siitä, ovatko rahastotoimet 12 artiklassa tarkoitettujen yhteisön politiikkojen mukaisia;

d) luettelo rahastojen tukea saaneista suurhankkeista;

e) komission 38 artiklan 2 kohdan mukaisesti toteuttamien tarkastusten tulokset ja näistä tarkastuksista tehdyt päätelmät mukaan lukien todettujen väärinkäytösten määrä ja rahamäärät, joista niissä on kyse, sekä 39 artiklan 2 kohdan mukaisesti toteutetut rahoitusoikaisut;

f) tiedot 48—51 artiklan mukaisesti annetuista komiteoiden lausunnoista.

46 artikla

Tiedottaminen ja julkisuus

1. Edellä 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kuulemisen toteuttamiseksi jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että suunnitelmat saavat julkisuutta.

2. Hallintoviranomaisen on, tämän kuitenkaan rajoittamatta 23 artiklan 1 kohdan soveltamista, huolehdittava, että tukitoimi saa julkisuutta ja annettava tietoja erityisesti:

a) mahdollisille lopullisille edunsaajille, ammattialojen järjestöille, talous- ja työmarkkinaosapuolille, miesten ja naisten tasa-arvoa edistäville elimille sekä asianomaisille valtiosta riippumattomille järjestöille tukitoimen tarjoamista mahdollisuuksista;

b) yleisölle yhteisön osuudesta kyseiseen tukitoimeen ja sen tuloksiin.

3. Jäsenvaltioiden on kuultava 37 artiklan 2 kohdan mukaisesti komissiota ja ilmoitettava sille vuosittain tehdyistä aloitteista.

VI OSASTO

KOMITEAT

47 artikla

Yleiset säännökset

1. Komissiota avustaa tämän asetuksen täytäntöönpanossa neljä komiteaa:

- a) aluekehityksen ja alueellisen uudelleenjärjestelyn komitea;
- b) perustamissopimuksen 147 artiklan nojalla perustettu komitea;
- c) maatalouden rakenteiden ja maaseudun kehittämisen komitea;
- d) kalatalous- ja vesiviljelyalan rakenteiden komitea.

2. Edellä 1 kohdan a, c ja d alakohdassa mainittujen komiteoiden käyttäessä vastaavasti 48, 50 ja 51 artiklan mukaista neuvonantajan komitean toimivaltaa sovelletaan seuraavaa menettelyä:

- komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä,
- komitea antaa, tarvittaessa äänestettyään, lausuntonsa edellä mainitusta ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan,
- komitean lausunnot merkitään pöytäkirjaan; jokaisella jäsenvaltiolla on lisäksi oikeus pyytää, että sen kanta merkitään kyseiseen pöytäkirjaan,
- komission on, niin suurelta osin kuin mahdollista, otettava huomioon komitean lausunto. Sen on ilmoitettava komitealle, millä tavoin lausunto on otettu huomioon.

3. Edellä 1 kohdan a, c ja d kohdassa mainittujen komiteoiden käyttäessä vastaavasti 48, 50 ja 51 artiklan mukaista hallintokomitean toimivaltaa niihin sovelletaan seuraavaa menettelyä:

- komission edustaja toimittaa komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä,

— komitea antaa lausuntonsa edellä mainitusta ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa kyseessä olevan asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 205 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen,

— komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos ne eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä välittömästi neuvostolle. Tällöin:

— komissio voi lykätä päättämänsä toimenpiteen täytäntöönpanoa enintään yhdellä kuukaudella ilmoituksen tekopäivästä,

— neuvosto voi määräänemmistöllä päättää asiasta toisin neljännessä alakohdassa tarkoitetun ajan kuluessa.

4. Komissio saattaa komiteoiden käsiteltäväksi 45 artiklassa tarkoitetut kertomukset. Se voi pyytää komitean lausuntoa kaikista muista kuin tämän osaston piiriin kuuluvista rahastojen tukitoimiin liittyvistä kysymyksistä. Mukaan luetaan myös muiden komiteoiden pääasiallisesti käsittelemät kysymykset.

5. Kukin komitean lausunto annetaan tiedoksi tässä osastossa tarkoitetuille komiteoille.

6. Kunkin komitea vahvistaa oman työjärjestyksensä.

7. Euroopan parlamentille tiedotetaan säännöllisesti komiteoiden työstä.

48 artikla

Aluekehityksen ja alueellisen uudelleenjärjestelyn komitea

1. Komission yhteyteen perustetaan aluekehityksen ja alueellisen uudelleenjärjestelyn komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtaja

tajana on komission edustaja. Euroopan investointipankki nimeää edustajansa, joka ei osallistu äänestykseen.

2. Komitea käyttää hallintokomitean toimivaltaa 47 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen silloin, kun se käsittelee seuraavia asioita:

a) jäljempänä 53 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut soveltamista koskevat säännöt.

Muita komiteoita kuullaan edellä mainittujen soveltamista koskevien sääntöjen osalta kyseisten komiteoiden toimivaltaan kuuluvissa asioissa, jos asia koskee niitä;

b) Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1261/1999 5 artiklassa tarkoitetut soveltamista koskevat säännöt⁽¹⁾;

c) ehdotukset komission suuntaviivoiksi, jotka koskevat 22 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua yhteisöaloitetta (Interreg) ja 20 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua yhteisöaloitetta (Urban);

d) suuntaviivat, jotka koskevat 22 artiklan mukaisesti toteutettavia erilaisia innovatiivisia toimenpidetyppejä, jos EAKR osallistuu niihin.

3. Komitea käyttää neuvoo-antavan komitean toimivaltaa 47 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen silloin, kun se käsittelee seuraavia asioita:

a) tavoitteen 2 nojalla tukikelpoisten alueiden luettelon laatiminen ja tarkistaminen;

b) tavoitteen 1 ja 2 mukaiset yhteisön tukikehykset ja yhtenäisiin ohjelma-asiakirjoihin sisältyvät vastaavat tiedot;

c) edellä 23 artiklaa mukaiset tekniseen apuun kuuluvat toimenpidetyypit, jos EAKR osallistuu niihin;

d) muut 20—22 artiklan koskevat kysymykset.

49 artikla

Perustamissopimuksen 147 artiklan nojalla perustettu komitea

1. Perustamissopimuksen 147 artiklan nojalla perustetussa komiteassa on kaksi hallituksen, kaksi työnte-

kijäjärjestöjen ja kaksi työnantajajärjestöjen edustajaa kustakin jäsenvaltiosta. Puheenjohtajana toimiva komission jäsen voi siirtää tämän tehtävän komission johtavalle virkamiehelle.

Jokaiselle ensimmäisessä kohdassa tarkoitetulle edustajien ryhmälle nimetään varajäsen kustakin jäsenvaltiosta. Yhden jäsenen tai molempien jäsenten poissaollessa varajäsen osallistuu kokouksiin täysivaltaisesti.

Neuvosto nimeää komission ehdotuksesta jäsenet ja varajäsenet kolmeksi vuodeksi. Heidät voidaan nimetä uudelleen. Neuvosto pyrkii varmistamaan asianomaisten eri ryhmien tasapuolisen edustuksen komiteassa. Euroopan investointipankki nimeää sitä koskevia esityslistan kohtia varten edustajan, joka ei osallistu äänestykseen.

2. Komitea:

a) antaa lausunnon sellaisista komission päätösehdotuksista toimenpiteiksi, jotka koskevat tavoitteen 3 mukaisia yhtenäisiä ohjelma-asiakirjoja ja yhteisön tukikehyksiä sekä, kun kyseessä on ESR:n tuki, tavoitteiden 1 ja 2 mukaisia yhteisön tukikehyksiä ja yhtenäisiin ohjelma-asiakirjoihin sisältyviä vastaavia tietoja;

b) antaa lausuntonsa 53 artiklan 2 kohdassa säädettyistä soveltamista koskevista säännöistä;

c) komiteaa kuullaan Euroopan sosiaalirahastosta 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1262/1999 8 artiklassa tarkoitettujen soveltamista koskevien sääntöjen osalta⁽²⁾;

d) antaa lausunnon ehdotuksista komission suuntaviivoiksi, jotka koskevat 20 artiklan 1 kohdan d alakohtaan liittyvää yhteisön aloitetta (Equal) ja 22 artiklan mukaisesti toteutettavia erilaisia innovatiivisia toimenpiteitä, jos ESR osallistuu niihin. Komissio voi pyytää komitealta lausuntoa myös muista 20—22 artiklassa tarkoitetuista kysymyksistä;

e) komiteaa kuullaan 23 artiklan mukaiseen tekniseen apuun kuuluvien toimenpidetyyppien osalta, jos ESR osallistuu niihin.

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden s. 43.

⁽²⁾ Katso tämän virallisen lehden s. 48.

3. Komitean lausunnot annetaan hyväksytyjen äänen ehdottomalla enemmistöllä. Komissio ilmoittaa komitealle, millä tavoin sen lausunto on otettu huomioon.

50 artikla

Maatalouden rakenteiden ja maaseudun kehittämisen komitea

1. Komission yhteyteen perustetaan maatalouden rakenteiden ja maaseudun kehittämisen komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja. Euroopan investointipankki nimeää edustajansa, joka ei osallistu äänestykseen.

2. Komitea käyttää hallintokomitean toimivaltaa 47 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen silloin, kun se käsittelee seuraavia asioita:

- a) asetuksen (EY) N:o 1257/1999 (maaseudun kehittäminen) 34, 50 ja 53 artiklassa tarkoitettuja soveltamista koskevat säännöt;
- b) komission ehdotus suuntaviivoiksi, jotka koskevat 20 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua yhteisöaloitetta (Leader).

3. Komitea käyttää neuvoo-antavan komitean toimivaltaa 47 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen silloin, kun se käsittelee seuraavia asioita:

- a) tavoitteen 2 nojalla tukikelpoisten alueiden luettelon laatiminen ja tarkistus;
- b) tavoitteen 1 ja 2 mukaisia yhteisön tukikehyksiä tai yhtenäisiin ohjelma-asiakirjoihin sisältyviä tietoja koskeviin komission päätösehdotuksiin sisältyvät maatalouden rakenteisiin tai maaseudun kehittämiseen liittyvät interventioimet;
- c) jäljempänä 53 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja soveltamista koskevat säännöt;
- d) edellä 23 artiklan mukaiseen tekniseen apuun kuuluvat toimenpidetyypit, jos EMOTR osallistuu niihin;
- e) muut 20—22 artiklaa koskevat kysymykset.

51 artikla

Kalatalous- ja vesiviljelyalan rakenteiden komitea

1. Komission yhteyteen perustetaan kalatalous- ja vesiviljelyalan rakenteiden komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja. Euroopan investointipankki nimeää edustajansa, jolla ei ole äänioikeutta.

2. Komitea käyttää hallintokomitean toimivaltaa 47 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen silloin, kun se käsittelee seuraavia asioita:

- a) asetuksen (EY) N:o 1263/1999 (kalatalouden ohjauksen rahoitusväline) 4 artiklan mukaiset soveltamista koskevat säännöt;
- b) suuntaviivat, jotka koskevat 22 artiklan mukaisia erilaisia innovatiivisia tukitoimenpidetyyppejä, jos KOR osallistuu tukemiseen.

3. Komitea käyttää neuvoo-antavan komitean toimivaltaa 47 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen silloin, kun se käsittelee seuraavia asioita:

- a) tavoitteen 2 nojalla tukikelpoisten alueiden luettelon laatiminen ja tarkistus;
- b) ne kalatalouden rakenteisiin liittyvien tukitoimien osat, jotka sisältyvät tavoitteen 1 mukaisia yhteisön tukikehyksiä ja yhtenäisiin ohjelma-asiakirjoihin sisältyviä vastaavia tietoja koskeviin komission päätösehdotuksiin;
- c) jäljempänä 53 artiklan 2 kohdassa olevat soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt;
- d) edellä 23 artiklan mukaiseen tekniseen apuun kuuluvat toimenpidetyypit, jos KOR osallistuu tukemiseen;
- e) muut 22 artiklaa koskevat kysymykset.

VII OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

52 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tämä asetus ei estä jatkamasta tai muuttamasta, mukaan lukien sen peruuttaminen kokonaan tai osittain, tukitoimea, jonka neuvosto tai komissio on hyväksynyt asetuksen (ETY) N:o 2052/88, asetuksen (ETY) N:o 4253/88 tai muun kyseiseen tukitoimeen 31 päivänä joulukuuta 1999 sovellettavan lainsäädännön perusteella.

2. Komissio tutkii ja hyväksyy pyynnöt, joilla haetaan rahastojen tukea asetusten (ETY) N:o 2052/88 ja (ETY) N:o 4253/88 mukaisesti esitetyille tukitoimille, mainittujen asetusten perusteella viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1999.

3. Yhteisön tukikehyksiä ja tukitoimia vahvistaessaan komissio ottaa huomioon neuvoston tai komission jo ennen tämän asetuksen voimaantuloa hyväksymät toimet, jotka vaikuttavat rahoitukseen kehysten ja tukitoimien soveltamisaikana. Näihin toimiin ei sovelleta 30 artiklan 2 kohdan säännöksiä.

4. Poiketen 30 artiklan 2 kohdassa säädetystä päivämäärästä, tosiasiallisesti maksettuja menoja, joiden osalta komissio on saanut 1 päivän tammikuuta ja 30 päivän huhtikuuta 2000 välisenä aikana kaikki tässä asetuksessa säädetty ehdot täyttävän tukitoimea koskevan pyynnön, voidaan pitää kelpoisina rahastoista tulevaan osuuteen 1 päivästä tammikuuta 2000.

5. Komissio vapauttaa viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2001 viran puolesta ennen 1 päivää tammikuuta 1994 hyväksymiinsä toimiin tai ohjelmiin sitomiensa määrien osat, joista komissiolle ei ole toimitettu lopullista maksupyyntöä viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2001, ja aiheettomasti maksetut määrät on maksettava takaisin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toimien tai ohjelmien keskeyttämistä oikeudellisin perustein.

Komissio vapauttaa viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2003 viran puolesta 1 päivän tammikuuta 1994 ja 31 päivän joulukuuta 1999 välillä hyväksymiinsä ohjelmiin sitomiensa määrien osat, joiden osalta komissiolle ei ole toimitettu lopullista maksupyyntöä viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2003, ja aiheettomasti maksetut määrät on maksettava takaisin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toimien tai ohjelmien keskeyttämistä oikeudellisin perustein.

53 artikla

Soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt

1. Komissio vastaa tämän asetuksen soveltamisesta.

2. Komissio antaa 30, 33, 38, 39 ja 46 artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt 48 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädettyä menettelyä noudattaen. Se antaa samaa menettelyä noudattaen ja ennalta arvaamattomien olosuhteiden niin vaatiessa myös muita tämän asetuksen soveltamista koskevia sääntöjä.

54 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (ETY) N:o 2052/88 ja asetus (ETY) N:o 4253/88 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen, sanotun rajoittamatta 52 artiklan 1 kohdan soveltamista.

Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen.

55 artikla

Uudelleentarkastelua koskeva lauseke

Neuvosto tarkastelee komission ehdotuksesta tätä asetusta uudelleen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2006.

Neuvosto tekee päätöksen kyseisestä ehdotuksesta perustamissopimuksen 161 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen.

56 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Asetuksen 28, 31 ja 32 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 21 päivänä kesäkuuta 1999.

Neuvoston puolesta
G. VERHEUGEN
Puheenjohtaja

LIITE

RAKENNERAHASTOT

Maksusitoumusmäärärahat vuosiksi 2000–2006

(7 artiklan 1 kohta)

(miljoonaa euroa vuoden 1999 hintoina)

2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
29 430	28 840	28 250	27 670	27 080	27 080	26 660